

Jaargang 8 • nummer 15 • 3 april 2008
ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

Argus verbannen uit Villa
'Er is grof geweld gebruikt'

'Ben jij dat meisje van de UB?'
Flirten tussen de boeken

'Hoezo mild?!'
Debat over Fitna

NOXX

CODE ROOD

RECONSTRUCTIE CHIPKAART

diversity works

Voor een normale behandeling ga je naar een bijzonder carrière-evenement.

15 & 16 april 2008

Passenger Terminal Amsterdam

Voor hoogopgeleide vrouwen en hoogopgeleid multicultureel talent.

www.diversityworks.nl

Follow your ambition

Research Master's in Justice and Safety & Security

- 25 excellent students
- Scholarship programme available
- 2 years programme
- Application deadline 28 May 2008

www.frg.eur.nl/researchmaster

 ERASMUS UNIVERSITEIT ROTTERDAM

 Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

utm

Communicatietrainingen

- **Afgesproken?**
Training Notuleren (met laptop). Start 3 juni.
- **Dus, kortom, concluderend kunnen we stellen dat...**
Training Presenteren van onderzoek. Start 8 mei.
- **Wat doe jij tussen negen en vijf?**
Training Solliciteren. Start 2 juni.
- **Zeg jij het maar.**
Training Praktische gesprekstechniek. Start 29 mei.
- **Ik houd het even kort.**
Training Webschrijven. Start 2 juni.
- **Sms'en, smssen of sms-en?**
Training Spelling van A tot Z. Start 20 mei.

Medewerkers en studenten van de RU krijgen een aantrekkelijke korting.

Kijk op www.ru.nl/utm voor meer informatie.

UTN, Erasmusplein 1
6525 HT, Nijmegen
T 024 - 361 21 59
E utm@let.ru.nl
www.ru.nl/utm

Tips voor helder schrijven?
Ontdek onze site
www.ru.nl/raakrabbouds

Het UTN maakt deel uit van de
Radboud Universiteit Nijmegen.

Lustrumweek Faculteit der Managementwetenschappen

FM

Sportdag 23 april

Op deze dag nemen studenten van verschillende studierichtingen binnen de faculteit het tegen elkaar op. Vier sporten passeren de revue: voetbal, frisbee, (beach)volleybal en unihockey. Er is plaats voor 20 teams van 6 à 7 deelnemers (tenminste 5 moeten aan de faculteit studeren).

Kosten € 24,- per team, inclusief lunch en barbecue.

Opgeven: www.ru.nl/fm/lustrum/sportdag

Lustrumcongres donderdag 24 april

Van 9.00-18.00 uur met aansluitend diner wordt het lustrumcongres 'Leve de bureaucratie' georganiseerd. Over onder meer de vraag 'Waar moet het met die bureaucratie heen? Is het een organisatievorm die zijn langste tijd gehad heeft of zitten we er voorlopig nog mee opgescheept? Hoe veranderlijk is de bureaucratie zelf? Op het lustrumcongres worden deze vragen bediscussieerd door deskundigen uit binnen- en buitenland. Het congres bestaat uit een Engelstalige ochtendsessie en een Nederlandstalige middagsessie waarin onder meer Agnes Jongerius (FNV) een bijdrage levert.

Reserveren is noodzakelijk via de website, deelname € 40,-, voor studenten € 25,-.

Plaats: De Vereniging Nijmegen

Opgeven: www.ru.nl/fm/lustrum/congres

Feest donderdag 24 april

Vanaf 20.30 uur is er een lustrumfeest voor studenten en medewerkers van de faculteit met een optreden van Lesley Williams ('De herrezen André Hazes') en een masterclass darts m.m.v. Darryl Fitton.

Toegang € 5. Voorverkoop via de facultaire studieverenigingen en secretariaten.

Plaats: De Vereniging, Nijmegen

Meer informatie: www.ru.nl/fm/lustrum/lustrumfeest

Nummer 15 • jaargang 8 • 3 april 2008

Lekker dollen onder de douche. Het gemengde eerste team van korfbalvereniging Skunk heeft er alle reden toe, nadat een overwinning op Leerdam ze op 29 maart het kampioenschap opleverde. Voor de RU was het een goede sportweek: ook de heren van rugbyvereniging Obelix en het tweede herenteam van handbalvereniging Ha-Stu werden kampioen.

Nieuwsachtergrond **Genoeg van Argus**

Een dispuutenfederatie: werkt dat? De feiten spreken tegen – afgelopen maand werd Argus de Villa van Schaeck uitgezet. Na een verleden van incidenten was voor SNUF de maat vol: “Er is grof geweld gebruikt.” Voorzitter Joost Volkers reageert kwaad: “Wat er bij ons gebeurd is, kan iedere vereniging overkomen.”

Debat **Fitna: schofterig en kneuterig**

De arabist heeft z'n plan klaarliggen als de reacties extreem worden. De ethicus wil grenzen aan de vrijheid van meningsuiting. De student politicologie is vooral verbaasd dat iemand drie maanden over zo'n filmpje kan doen. De moslimstudent noemt het schandelijk dat hij wordt gelijkgesteld aan iemand die in het vliegtuig stapt en in een toren vliegt. Op uitnodiging van Vox gingen de vier met elkaar in debat over Fitna.

Reportage **Flirten in de UB**

Koffie, flirten en flaneren: een dagje universiteitsbibliotheek is zoveel méér dan studeren alleen. “Het is zien en gezien worden. Eigenlijk net de P.C. Hooftstraat, maar dan op de universiteit.” Vox ‘studeert’ een dag mee in de UB.

En verder: 4 nieuws & opinie 10 interview 13 wetenschap kort 22 reportage UB 26 cultuur 30 vox campus 32 huisgenoten

Bij dit nummer

Ik ben zo technisch als een deur. Zegt u: wat is daar nou technisch aan? Nou, dan moet u maar eens komen praten met Bas-was-zijn-naam-geloof-ik. Denk: groot, lomp en tikje vrouwonvriendelijk (maar, vergoelijkt zijn baas en onze aannemer, een pri-ma vakman). Die Bas tilt dus onze deur eruit en zegt: mevrouwjtje, dat was nog een hele kluszzzzzz. Goed, die details heb ik al lang weer gedeletet. Die deur is eruit en wat zou je je daar dan nog verder in verdiepen. Dom, weet ik nu. Niets zo spannend als ontdekken hoe je deuren kunt tillen. Vooral als niet Bas, maar Bart ermee aan de slag gaat. Bart Jacobs, ik zweer het, is mijn lievelingstechneut. Hij praat in geheimtaal – Mifarechip, readcommando, runnen – maar mooi wel woorden die mensen tot in de top van ministeries, AIVD en multinationals van kleur doen verschieten. Blijkt die hogere wiskunde ook een spannend jongensboek te zijn. We hebben onze eigen geheimagent annex speurneus op pad gestuurd en geloof me: Grisham mag zijn borst nat maken. / **Bea Ros**

50 20 10

Ondernemingsraad 'gezapig en bloedsaai'

De ondernemingsraad is 'gezapig' en 'saai'. Een 'theekransje van oude dames en heren' is het geworden. En dat is het werk van collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth die sinds zijn aantreden het bestuur en beleid zo sterk heeft 'verchroomd' dat 'lekker stekelige discussies' tot het verleden behoren.

Het bovenstaande is slechts een kleine bloemlezing uit de klaagzaag die de voorzitter van de AbvaKabo-fractie in de OR, Robert Arpots, publiceerde in een nieuwsbrief voor de leden. Wij vroegen hem wat er mis is met de OR.

Jee, Robert je klinkt wel heel zuur. Tijd voor een nieuwe hobby?

"Nee hoor, ik ben niet verzuurd. Sinds 1999 heb ik het werk in de OR met veel plezier gedaan en dat doe ik nog steeds. Maar ik constateer wel dat de medezeggenschap tegenwoordig zo perfect, zo gladjes verloopt dat elke discussie doodslaait. Vooral de afgelopen zes maanden was het bloedsaai in de OR. Dat vind ik jammer."

Tot wie richt je deze klaagzang?

"Misschien wel in de eerste plaats tot de voorzitter van het college, Roelof de Wijkerslooth. Ik heb

AbvaKabo-lid Robert Arpots

een grote bewondering voor hem. Wanneer je het als bestuurder zo kunt regelen dat alle besluiten als een hamerstuk de medezeggenschap passeren dan heb je het uitzonderlijk goed gedaan. Ik complimenteer hem, maar leg hem tegelijkertijd de vraag voor of dit wel de medezeggenschap is die we willen."

Een paar jaar geleden werd er, ook door de OR zelf, juist geklaagd over lange vergaderingen en uit de hand gelopen discussies....

"Ja, daar waren zeker ook nadelen aan verbonden. Vergaderen van een uur 's middags tot zeven uur 's avonds, daar wordt niemand

vrolijk van. Nu doe we zo'n zelfde vergadering in drie uur. Maar in die tijd waren we wel ongelofelijk goed geïnformeerd. En er werd stevig met elkaar van gedachten gewisseld."

Gaat jouw hartenkreet iets veranderen?

"Het is lastig om dit soort zaken aan de orde te stellen omdat de leden van de OR al gauw beledigd zijn wanneer je kritisch bent over hun werk. Jouw telefoontje is pas de tweede reactie op mijn stuk, kun je nagaan. Toch hoop ik dat er nu iets van discussie ontstaat, dan is mijn stukje wat mij betreft geslaagd." /RG

Paniek in de Bieb

Vertwijfeld ruk ik aan een willekeurig deurtje. Ik sta in de duiventil van de UB, een grijze nis met allemaal plastic deurtjes, van waarachter honderden schrille piepjes vandaan komen. Elk deurtje schreeuwt ielig 'Hier!', alsof er een beknelde vogeltje in schuilgaat dat smeekt om verlost te worden. Maar waar heb ik mijn tas gelaten? Welk kluisje? Ik heb geen idee.

Nog geen uur geleden had ik me innig tevreden naar de UB begeven, in de wetenschap dat daar een boek op mij zou liggen wachten. Ik had nog zacht een liedje gefloten, want er is niets zo heerlijk als tastbare kennis: een rug die je kunt knikken, papier dat je kunt strelen en letters die je kunt voelen. Ik was zozeer in trans geweest, dat ik het wegstoppen van sleutels en tas aan mijn onderbewuste had overgelaten, en dat had volstrekt zelfstandig een kluisje en een code gevonden. Fijn, zo'n onderbewuste, maar als je het nodig hebt, geeft het niet thuis. 'Dit is het dan', denk ik met gevoel voor pathos. 'Dementia praecox.' Was het links of rechts, onder of boven, voor of achter? Het totale gebrek aan herkenning verlamt me. Ik gloei van schaamte, en check snel of er camera's hangen. Houdt de portier me al in de gaten? Ik knik vriendelijk en zo zelfbewust mogelijk in de richting van een spijker waarin ik een webcam vermoed. Zie ik er verdacht uit?

MGT

Ik probeer lukraak wat kluisjes. Maar met welke code? Mijn pincode? Mijn postcode? Mijn verjaardag? Ik tik resoluut zes combinaties in. Niets. Volgende kluisje. Weer niets. Mijn vingers verkrampen. Bij de derde combinatie klinkt het verlossende piepje. Zielsgelukkig open ik het deurtje. Niet mijn spullen. Mijn God! Welke code had ik gebruikt? Ik laat het kluisje maar open, concentreer me op het volgende deurtje, en maak me wijs dat ik dit eerder heb gezien. 'Voelt goed', zeg ik bezwerend. Ik speel piano in de lucht om mijn vingers soepel te maken en componeer een code. Niets. Ik geef, terwijl ik wegduik voor de camera's, een venijnige ruk aan het waaibomen plastic. Dat doet gemeen pijn maar buigt voor geen meter. Shit. Volgende kluisje. Eindelijk, bij combi zes schiet het open. Mijn tas lacht me uit. Al mijn tampons, paperclips, nagelborsteltjes en andere noodzakelijkheden zonder dewelke een vrouw zich niet buiten waagt, rollen op de grond. Ik graai alles bijeen en verlaat keurig groetend, maar met rode konen de UB.

De UB wordt weer vernieuwd, maar de kluisjes blijven. Ik betreurt dat. /Mgt

D O R P S P O M P

Vandaag (3 april) presenteert Rita Verdonk haar politieke partij 'Trots op Nederland'. Verwoordt ze daarmee ook het chauvinisme van de campusbevolking in Nijmegen?

Suzanne (18), studente psychologie

'Ik weet niet of ik echt trots ben op Nederland. De regering vind ik op dit moment in elk geval niet echt geweldig. Ik voel mezelf ook meer een Limburger dan een Nederlander, dus ik ben eerder trots op Limburg.'

Alicia (27), studente cultuur- en godsdienstpsychologie

'Ik ben trots op Nederland omdat de sociale voorzieningen goed zijn, maar ook omdat het land door een nuchter volk bewoond wordt. Vaak zijn de mensen open en kritisch. Zelf ben ik altijd benieuwd naar partijprogramma's, maar Verdonk krijgt niet mijn speciale aandacht.'

Ron, receptiemedewerker

'Natuurlijk ben ik trots op mijn land! Hoe kun je dat nou aan een echte Nederlander vragen? We zijn goed in sport, lopen voorop met de scheepvaart, de zorg is goed verzorgd en ook met onze kennis zit het wel goed. Ik kan nog niet zeggen of ik op Verdonk zou stemmen, maar dat ze van de RU afkomstig is, heeft op mij geen invloed.'

Robin (31),

'officieus' student psychologie

'Ik ben in sommige opzichten wel trots op Nederland. Er wonen een hoop vriendelijke mensen, er zijn veel leuke dingen te doen en het land heeft een heleboel mooie plekken. Maar er kunnen ook dingen beter – vooral het immigratiebeleid. Ik hoop dus dat Verdonk veranderd is en dat ze het liefdeslicht heeft gezien.'

Anouk (21), studente psychologie

'Ik ben er in ieder geval blij om dat veel vluchtelingen toch welkom zijn, dat Nederlanders vaak ruimdenkend zijn en dat we hier veel gelegenheid hebben om ons te ontwikkelen. Dat vind ik geweldig.'

Kon (25), student rechten

'Ik ben zeker trots op Nederland, wie is dat nou niet? Maar het hoeft niet de naam van een politieke partij te zijn. Eigenlijk ben ik er wel trots op dat zulke mensen op deze universiteit gekweekt worden. Dus ik zou zeggen: Rita, zet 'em op!' /SB

‘Gigantisch’ kamertekort verwacht

Het kamertekort in Nijmegen zal de komende jaren veel groter worden dan verwacht, zegt de dienst Studentenzaken van de Radboud Universiteit. Belangrijke oorzaken zijn de constatering dat veel thuiswonende studenten eigenlijk liever op kamers zouden gaan, en het verdwijnen van studentkamers in de stad.

In totaal zullen er de komende jaren zo'n drieduizend extra kamers nodig zijn, becijfert studentenzaken in een notitie over studentenhuysvesting. Dat is een forse tegenvaller: vorig jaar nog voorspelde de Stichting Studentenhuisvesting Nijmegen (SSHN) een tekort van 'slechts' duizend kamers voor de komende jaren. De groeiende schaarste is voor een belangrijk deel te wijten aan de toename van het aantal studenten, vooral bij de Hogeschool Arnhem-Nijmegen. De HAN noteert al drie jaar op een rij groeicijfers van 15 procent of meer. Die ontwikkeling valt sa-

Wethouder Paul Depla stort op 5 maart het eerste beton voor het IJbaancomplex.

men met een afname van het aantal particuliere kamers. De komende tijd worden er in de binnenstad veel panden verkocht en gesplitst in appartementen. Daardoor zullen er volgens de gemeente ruwweg duizend studentkamers verdwijnen. Daarnaast is er ook een 'verborgen kamertekort',

zo blijkt uit de deze maand vrijgegeven cijfers van de Studentenenquête 2007. Zeventien procent van de studenten woont nog thuis, maar meer dan de helft daarvan (tien procent) geeft aan eigenlijk liever op kamers te willen. De studentenraad maakt zich in-tussen grote zorgen over het 'gi-

gantische tekort' dat eraan zit te komen. "In de Keuzegids Hoger Onderwijs scoort Nijmegen al twee jaar slecht als het gaat om de beschikbaarheid van kamers", zegt Yorick Bleijenberg van de studentenraad. "Gezien de vooruitzichten zal dat de komende jaren alleen maar slechter worden."

Bouwen, bouwen, bouwen, zou volgens de studentenvertegenwoordigers de oplossing zijn, maar dat is lastig omdat universiteit en gemeente elkaar de bal toespelen. "Een mooie illustratie is dat het college de studentenraad gevraagd heeft om een brandbrief naar de gemeente te sturen, terwijl de gemeente ons vraagt om bij het college aan de bel te trekken", aldus Bleijenberg.

Ook de middelen van de SSHN zijn beperkt. Er lopen momenteel enkele nieuwe projecten, waaronder een complex van 200 eenheden op de plaats van de voormalige ijsbaan. Daar staat tegenover dat andere kamers, zoals het complex in Lent, tijdelijk zijn en over enkele jaren weer verdwijnen. Daardoor kan SSHN op korte termijn niet veel doen om de nood te lenigen. Wel kondigt SSHN-directeur Max Derks aan dat Sterrenbosch en het IJbaancomplex voorlopig de laatste projecten zijn met louter (grote) luxe eenheden. "We gaan nu weer kleiner bouwen, met méér kamers", aldus Derks. /RG

Keiharde gay porn en ongestreken bloesjes

NIEUWE AFLEVERING VAN VOX ROOMRAIDERS – Sociologiestudente Martje sjeest vrolijk door het Nijmeegse studentenleven, maar één ding ontbreekt: een rijke vent met een jacuzzi. In rap tempo doorzoekt ze de studentenkamers van Frans, lid van Ovum Novum, de gitaarspelende Tom en Stan 'die veel met zijn tong oefent'. In welke kamer vindt Martje een flink geldbedrag, van wie is die keiharde gay porn en met wie gaat zij uiteindelijk op date? Kijk 3 april op Voxlog.nl voor een nieuwe aflevering van *Vox Room Raiders*. Heb je een single studiegenote of ben je zelf op zoek naar een date? Geef je op via VoxRoomRaiders@gmail.com.

SPRAKWATER

"Met zo veel redactiewerk in één week gepropt, merk je namelijk hoe veel tijd er eigenlijk in het maken van je blad gaat zitten (en hoe vermoeiend gebrek aan nachtrust door overwerk kan zijn). Een *Vox*-redactie die elke twee weken een blad uitbrengt moet het zwaar hebben." Natuurkundestudent Leon Groenewegen, redacteur van *Proviand*, het themablade van de Nijmeegse studentenkerk, heeft eindelijk door waar het om gaat. *Proviand*, maart 2008.

Universiteiten kibbelen over doorstroommaster

'Schaf de doorstroommaster af', met die stelling heeft de VSNU de discussie over het bachelor-masterstelsel op scherp gezet. Aan een doorstroommaster kun je automatisch beginnen na je bachelor, zelfs nog vóór de bachelor is afgerond. Nee, zegt VSNU, je hoort eerst je bachelor te doen en vervolgens maak je de keuze voor je master.

De VSNU gaat zelfs nog een stap verder door te pleiten voor een 'instroomtoets'. Zo kunnen universiteiten eisen stellen aan de kandidaten

voor een master. De Radboud Universiteit is het echter niet eens met dit standpunt van de VSNU. Nijmegen kent ook doorstroommasters en ziet daar geen enkel probleem in. RU-woordvoerder Willem Hooglugt zegt zelfs 'verbaasd' te zijn over het standpunt van de VSNU. "Het staat haaks op het beleid van deze universiteit. Als je in Nijmegen komt studeren kom je voor zowel een bachelor- als masteropleiding." Hooglugt noemt het doorstromen naar een master zelfs een 'recht' van de bachelorstudent. /RG

DRIETAND
Peter van der Heiden

Sixteen minutes of infamy

Daar zijn we mooi een half jaar in de luren gelegd! Er was ons maandenlang van alles beloofd, maar wat de kersverse cinematograaf Geert Wilders ons afgelopen week voorschotelde, was een enorme tegenvaller. Wel schokkend,

maar dat lag voornamelijk aan de aard van de allang bekende beelden van de Twin Towers, Madrid, een onthoofding en radicale imams. Een hoop gedoe om, op zijn allerbest, bijna niks dus, die *Fitna*-discussie.

Natuurlijk, Wilders scheert in de aloude Goebbelstraditie in zestien minuten een complete bevolkingsgroep over een onfrisse kam en probeert ons de stuipen op het lijf te jagen door te suggereren dat elke moslim (en dat zijn er nogal wat in Nederland en Europa, leert *Fitna* ons) een potentiële terrorist is. Maar dat doet-ie al jaren, dus weinig nieuws onder de zon. En nog steeds ben ik niet bang dat de islamitische slager mij het liefst zou decapiteren, hoewel hij een flink mes heeft en bloed op zijn schort.

Het opvallendste aan de hele hype rond *Fitna* is de oorverdovende stilte die na het uitbrengen losbarstte. Een paar obligate protesten in de islamitische buitenwereld, daar bleef het bij. De poll op *Voxlog* is wat dat betreft illustratief: maar 63 stemmers, waarvan er 42 de film niet hadden gezien of hem *vervelend* vonden. Blijkbaar is Nederland Wildersmoe aan het worden.

Kunnen we dan vanaf nu die hele Geert Wilders weer gewoon rechts laten liggen? Nieuwe inzichten hoeven we van hem niet te verwachten en blijkbaar is iedereen wel een beetje murw van zijn standpunten. Iedereen, ja. Zelfs de vaderlandse moslimbevolking reageerde nauwelijks op het filmpje. Eigenlijk is dat het enige nieuws dat *Fitna* ons heeft gebracht. En dat moet consequenties hebben.

Ik zou zeggen: stop de beveiliging van Geert Wilders. Het feit dat er na jaren van antimoslimagitatatie nog steeds geen aanslag op Wilders gepleegd is, moet toch ook de meest verstokte PVV-aanhanger duidelijk maken dat het reuze meevalt met de gewelddadigheid van moslims. Daarmee heeft Wilders zelf ongewild zijn ongelijk bewezen.

Het goede nieuws is dat Wilders voor het uitbrengen van *Fitna* verklaarde dat het zijn laatste waarschuwing tegen het toenemende moslimgevaar zou zijn. Hopelijk houdt-ie woord. Kunnen we vanaf nu weer verder met belangrijker zaken. Het opbouwen van een multiculturele samenleving bijvoorbeeld.

In de rubriek Drietand geven drie Radboudianen, Henk van Houtum, Lisa Westerveld en Peter van der Heiden om beurten hun mening.

Restaurator Adriaan van Rossem werkt aan een van de reliëfs/ Foto: Erik van 't Hullenaar

Kunsthistoricus brengt engelen thuis

Kunsthistoricus Jos Koldewey is het brein achter de verhuizing van twee marmeren reliëfs naar hun oorspronkelijke plek: de Sint-Jan in Den Bosch. De reliëfs zijn afkomstig van het voormalige hoogaltaar van de kathedraal.

Koldewey werd gebeld door een kennis. "Die had een van de twee reliëfs gezien bij een tentoonstelling in een benedictijnenabdij in België en het verhaal gehoord dat ze afkomstig zouden zijn uit de Sint-Jan. De kennis vroeg mij of dat waar kon zijn."

Koldewey begreep al snel dat de reliëfs, twee geknielde engelen, afkomstig waren uit het renaissance hoogaltaar van de Sint-Jan. Dit altaar is begin zeventiende eeuw gemaakt door de Antwerpse beeldhouwer Hans van Mildert, destijds de beste beeldhouwer in de zuidelijke Nederlanden, die ook met Rubens samenwerkte. Tijdens de restauratie in 1867 kreeg de kathedraal een neogotische restyling en moest het altaar wijken. Men vond de renaissance stijl van het twaalf meter hoge altaar niet passen bij de gotiek.

Koldewey vroeg de benedictijnenabdij wie de eigenaar was en of die geïnteresseerd was om de reliëfs te verkopen. Dan zouden de engelen weer terug naar huis kunnen. De eigenaar ging akkoord en Koldewey ging op zoek naar een geldschietter. "Dat is vrij snel gelukt." De gulle gever heeft ook de restauratie gefinancierd in het Nijmeegse atelier van Adriaan van Rossem, restaurator van

stenen beeldhouwwerk. Hoeveel de reliëfs hebben gekost, wil Koldewey niet zeggen. "Maar het gaat om veel geld." De naam van de koper wordt pas bekend gemaakt als de platen op 11 april officieel worden aangeboden aan de Sint-Janskathedraal. Dan wordt ook de Vuurslag, een kunsthistorische prijs, uitgereikt aan de Sint-Jan om de reliëfs goed te presenteren. Ze worden van 11 tot en met 20 april eerst geëxposeerd op de Artfair 's-Hertogenbosch in de Brabantshallen en daarna tentoongesteld in De Bouwloods, het Sint-Jansmuseum naast de kathedraal. Dan is de Sint-Jan na 150 jaar weer in het bezit van de twee engelen. /MZ

UB gezelliger

Een overvolle, sfeerloze lounge, geen enkele beschikbare computer en een tekort aan niet-defecte, onbezette kluisjes. Eind maart werd de eerste stap gezet in het oplossen van deze ellende: het interieur van de lounge ging op de schop. Meer zitruimte is nodig, want de UB is steeds populairder als studieplek. Daarnaast wordt de lounge 'gezelliger' met gestoffeerde bankjes en een stamtafel, maar ook grote plantenbakken die voor een tropische ambiance moeten zorgen. Na de renovatie van de lounge gaat de UB ook het gebrek aan computers en (werkende) kluisjes aanpakken. Rond de zomer moet de hele operatie zijn voltooid. /RvdS

Zie ook reportage vanaf pagina 22

INGEZONDEN

Vrouwen die carrière willen maken, moeten gewoon na hun veertigste kinderen krijgen, stelt de Italiaanse hoogleraar genetica Alessandra Renieri plompverloren in *Vox* 14.

Want na je veertigste ben je fysiek minder fit, dus dat is hét ideale moment om aan een gezin te beginnen. En ach, met die verhoogde kans op een kind met Down valt het ook wel mee; 'met de juiste testen en medische zorg' ziet mevrouw Renieri geen beren op de weg voor de carrièrejagers onder ons.

Zelden zo'n onzin vernomen uit de mond van een hoogleraar! Op de eerste plaats vragen (jonge) kinderen fysiek meestal meer van je dan je werk – tenzij je vuilnisman of bouwvakker bent. Daarnaast – en dat is zorgelijker – gaat Renieri volstrekt voorbij aan de risico's die kleven aan een zwangerschap op latere leeftijd. Juist zij, als hoogleraar genetica, zou de feiten beter moeten kennen. Zo is de kans op een zwangerschap boven de veertig beduidend kleiner dan op je dertigste en is de kans op miskramen, vroeggeboortes en gecompliceerde zwangerschappen stukken groter.

Als klap op de vuurpijl veegt de hoogleraar alle mannen nog even op een hoop: die 'zorgen nu eenmaal niet voor kinderen'. Terwijl, wat mij en veel generatiegenoten met mij betreft, juist daar de sleutel ligt voor een succesvolle combinatie van kinderen en carrière: deel de zorg, werk allebei parttime en leef nog lang en gelukkig!

Patricia Veldhuis (38) oud-hoofredacteur Vox en zwanger van de derde.

Loek Hermans hoogste baas RU

Op 23 mei wordt prominent VVD-lid en voormalig onderwijsminister Loek Hermans benoemd tot voorzitter van het stichtingsbestuur. Zes vragen over een positie die even belangrijk als onzichtbaar is.

Voorzitter van wat?

Van de Stichting Katholieke Universiteit, het hoogste orgaan van deze instelling. Hermans wordt de eerste bestuurder van zowel de universiteit als het UMC. De voormalig stads- provincie en rijksbestuurder krijgt een belangrijke vinger in de pap, als opvolger van Joost Vugts.

Joost wie? Het is kennelijk geen positie waar je beroemd mee wordt?

Nee, dit soort functionarissen spelen hun rol het beste in de coulissen. Als zo'n man (het zijn

altijd mannen) voor het voetlicht treedt, is er in de organisatie kennelijk iets loos.

Waarom wil een man als Hermans, die graag in beeld is, zo'n onzichtbare positie?

Dat moeten we Hermans zelf vragen, maar de man – in zijn dage-

lijks leven voorzitter van MKB Nederland – wil niet met de pers praten tot zijn installatie een feit is. We gaan gokken: het is een eervolle positie, die niet zo gek veel tijd kost, en hij zal het leuk vinden wat nauwer betrokken te worden bij zijn oude universiteit. Hermans (1951) studeerde hier bestuurskunde en politicologie tussen 1969 en '76.

Wat doet een voorzitter van het stichtingsbestuur?

In ieder geval een keer in de twee maanden de bestuursvergadering bijwonen, in aanwezigheid van de bestuurders in universiteit en ziekenhuis waarover hij het gezag voert. Tussendoor kan hij gevraagd en ongevraagd advies geven. Zo zal collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth hem geregeld bellen als hij een kwestie met de

allerhoogste baas wil delen.

Noem eens een onderwerp van zo'n telefoontje.

Dat is eigenlijk geheim, maar we kunnen wel uit de school klappen met de kwestie Norbert de Jonge, de pedofiele pedagogiekstudent die van de instelling werd verwijderd.

Loek Hermans wordt benoemd door de Bisschoppenconferentie. Geen instantie waarmee de VVD'er warme banden heeft waarschijnlijk.

Inderdaad heeft bisschop Eijk Hermans gewogen voor deze functie, een normale procedure gezien de katholieke aard van deze instelling. De in Heerlen geboren Hermans is van katholieke huize, zoals het in deze functie betaamt, en draagt, zo heet dat dan, het signatuur van deze instelling een warm hart toe. /PvdB

Lustrumonderzoek: weinig drugs, veel drank

Kennen jongeren nog wel grenzen als het gaat om drank, seks of drugs? Cultuurpsycholoog Maerten Prins legde jongeren een gedetailleerde vragenlijst voor. Minister Rouvoet ontvingt op 28 mei de uitkomst.

Aangenaam verrast is Maerten Prins over de gretigheid van de jongeren. Hij hoopte op tweedu-

zend deelnemers, maar dat werden er 15.000. Prins: "Na de discussie over 'breezersletjes' en 'comazuipen' willen jongeren graag zelf wat vertellen. Zelfs op een rechts extremistisch forum als *Hardcoreholland* werd onze oproep instemmend begroet. Zo van: eindelijk iemand die zelf eens komt informeren in plaats van elitaire stukjes te schrijven."

Over de uitkomsten wil Prins wel vast kwijt dat jongeren betrekkelijk 'braaf' zijn als het gaat om drugsgebruik. Wel wordt er stevig alcohol ingenomen, zelfs door

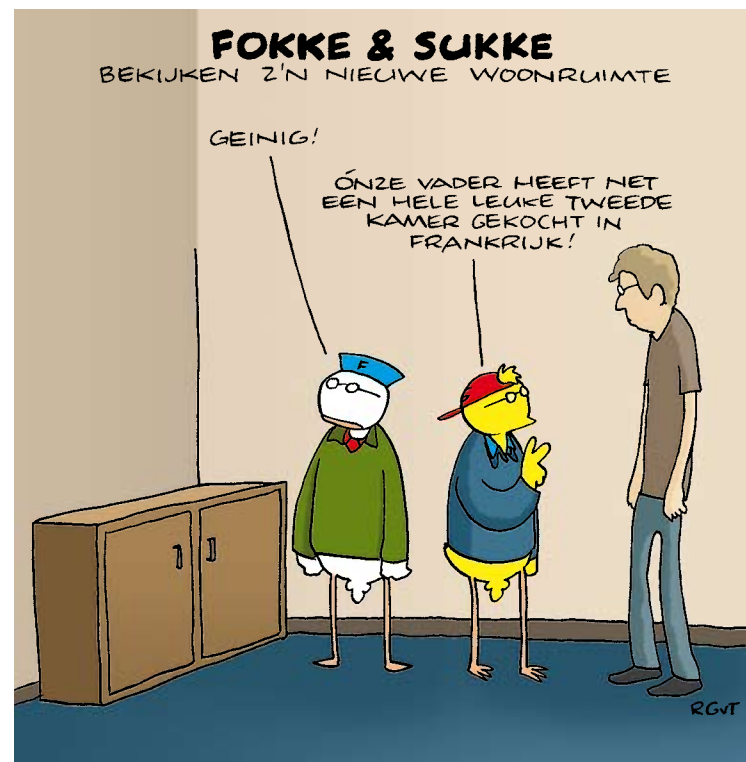
veel twaalfjarigen. Prins: "Daar schrok ik zelf ook wel van." Het onderzoek vindt plaats ter gelegenheid van het lustrum van de universiteit, dat het thema '85 jaar grensverleggend' draagt. Tijdens het 'Grenzenfestival' op 28

mei neemt minister Rouvoet de resultaten in ontvangst en gaat daarna in debat met onder meer Maerten Prins en Jacqueline van Dongen, eerstejaars bedrijfswetenschappen en columniste voor *Voxlog*. /RG

OVER DE SCHUTTING

Herkansen na een voldoende is volgend jaar verleden tijd voor de economiestudenten van de Universiteit van Maastricht. Strebertjes die met een voldoende op zak nog eens willen herkansen voor een hoger punt leveren docenten veel extra werk op: in het tweede jaar herkansen zo'n 150 tot 200 studenten die eigenlijk al geslaagd zijn. "Uiteindelijk halen ze een negen, maar wat is de waarde daarvan als je het vier keer over hebt gedaan", aldus een woordvoerder. Ook de andere Maastrichtse faculteiten overwegen de hertentamens te schrappen.

Steeds meer Eindhovense studenten kruipen parttime achter het stuur van de bus. Zeker dertig studenten rijden voor vervoerder Hermes, meldt een Eindhovens uitzendbureau dat studenten werft voor diverse busbedrijven. Studenten zijn erg geliefd als buschauffeur, omdat zij juist graag willen rijden op tijdstippen waarop normale chauffeurs niet willen werken: in het weekend en 's avonds. Ze moeten wel even hun busrijbewijs halen. De kosten (een slordige drieduizend euro) schiet het uitzendbureau voor. /MP

Genoeg van

Een disputenfederatie: werkt dat? De feiten spreken tegen – afgelopen maand werd Argus de Villa van Schaeck uitgezet. Na een verleden van incidenten was voor SNUF de maat vol: “Er is grof geweld gebruikt.” Voorzitter Joost Volkers reageert kwaad: “Wat er bij ons gebeurd is, kan iedere vereniging overkomen.”

“Argus de sloopploeg. Zo zien de mensen ons. Maar zo buiten-sporig is het helemaal niet.” Joost Volkers is verbijsterd. Over de verbanning van zijn disputenfederatie uit Villa van Schaeck en misschien nog wel meer over de manier waarop dat gebeurde. De voorzitter, student rechten en economie, wist niet wat hij hoorde toen hij dinsdag 11 maart, nog katerig na de dies-receptie van Argus, zijn voice-mail afluisterde. Een bericht van SNUF-directeur Inez Uerz: “Tijdens jullie feest is de kantoordeur van Michel van Breukelen ingetrapt (pandbeheerder, red). Wij zien dat als een directe charge richting SNUF en jullie moeten direct het pand uit.” Volkers kleepte zich aan, sprong op zijn fiets en racete richting Villa van Schaeck – Uerz zou daar nog een kwartiertje zijn. “Bij aankomst bleek dat het slot van onze bestuurskamer al veranderd was. Erg rigoureuus, SNUF had ons verhaal nog niet eens gehoord.” Argus was verantwoordelijk voor de vernieling van de toiletput, niet voor de ingetrapte deur, vindt Volkers. “SNUF handelde zonder enige vorm van wederhoor. Veel te snel, voor zo’n grote beslissing.” “Helemaal niet te snel,” werpt Uerz tegen, “de verantwoordelijkheid van Argus voor het pand die avond was evident. De drie incidenten waren zó grof, dat accepteren we niet. Conform de afspraak: eerste keer misdragen

een waarschuwing, tweede keer een schorsing en de derde keer is het einde verhaal.”

Smet

Problemen had Argus altijd al. Bij de verhuizing van studentenverenigingen uit O42 naar Villa van Schaeck, in het voorjaar van 2006, dacht SNUF “lang en goed na” of Argus wel mee mocht. Uerz: “De leden van Argus zijn de disputen. In de disputen zitten personen en die misdragen zich. Het Argus-bestuur heeft weinig gezag over die personen.” Thomas Otten, preses van Argus-dispuut Widukind: “We wisten: we moeten ons netjes gedragen anders zijn we dit pand kwijt. We deden ons best, maar we be-

vuilniszakken buitengezet. En ze hebben een tafel van de bestuurskamer op de tweede verdieping naar beneden gesleept, waarbij een muur beschadigd is.” In eerste instantie was dit voor het stichtingsbestuur de druppel: Argus moest het pand uit. Maar na wat rijper beraad werd besloten tot een compromis: Argus mocht blijven, maar Boeland moest eruit. Het herendispuit mocht niet langer individueel ruimtes in het pand huren. Volkers: “We waren het er absoluut niet mee eens, maar gingen akkoord, omdat we onze plek in het pand niet kwijt wilden.” Enigszins geërgerd over de situatie – Argus had het idee dat de andere verenigingen binnen

stichtingsbestuur. Om een uur of vier ’s morgens veegde Volkers met zijn bestuurscollega’s de feestsporen de deur uit, met als enige schade, voor zover hij wist, een kapotte wc. “Dat gebeurt zo vaak. Dan doen we er een vuilniszak overheen en de volgende dag wordt het gerepareerd, uiteraard op kosten van Argus.” Maar daar bleef het niet bij, getuige het telefoontje van de SNUF-directeur de volgende ochtend: een ingetrapte deur, en wel die van SNUF, plus de sporen van urine in de gang op de eerste verdieping. Uerz: “Het interesseert ons niet wie die deur ingetrapt heeft. Er kunnen dingen kapot gaan op een verenigingsfeest, maar dit is echt een categorie verder.” Ze wijst daarbij op de unieke constructie van Villa van Schaeck: een pand met meer verenigingen zonder een overkoepelend bestuur, zoals bij Carolus Magnus. “En als er dan een club tussenzit die het eigen belang laat prevaleren boven dat van de villa, ja, dat kan natuurlijk niet.”

Nieuw onderkomen

Hoe nu verder? Het Argus-bestuur zal in ieder geval bezwaar aantekenen bij het bestuur van SNUF. Volkers: “Het gaat niet alleen om de beslissing ons eruit te zetten. Er werd totaal niet naar ons geluisterd.” De kans dat Argus terugkeert in Villa van Schaeck is erg gering, beseft Volkers. Een mogelijkheid zou zijn – hoewel niet erg waarschijnlijk

‘Wij zijn niet zo veel destructiever voor een pand dan welke vereniging dan ook’

gonnen al met een achterstand in het nieuwe pand en die raakten we maar niet kwijt.” Zo werd Argus een jaar geleden door SNUF geschorst uit de villa wegens geluidsoverlast. Joost Volkers: “Het brandalarm ging af en alle 200 feestbezoekers werden, zoals het hoort, naar buiten geëvacueerd. Tja, dan ontstaat er wat herrie.” Afgelopen najaar werd Boeland, een van de elf Argus-disputen, de villa uitgezet. “De leden van Boeland hebben na tien uur de

de villa voor vergelijkbare ‘vergrijpen’ lang niet zo zwaar bestraft werden – ging het Argus-bestuur kritischer kijken naar zijn medebewoners in het pand en het stichtingsbestuur: “Het bestuur was niet transparant in zaken als financiële inzage en het boetebeleid. Beetje bij beetje werd het beter, waardoor de verhoudingen ook beter werden.” Tijdens de diesreceptie van Argus op maandag 10 maart werden de bestuursleden dan ook hartelijk gefeliciteerd door het

Argus

Een reconstructie van de fatale trap van Argus: deur ingetrapt, pand uitgezet

volgens Volkers – dat ze in het pand van een andere vereniging trekken. Roel van den Tillaart, preses van Carolus Magnus, ontving inderdaad een mail met vragen naar de mogelijkheden. “De federatie en de disputen mogen hier gerust ruimtes huren voor hun vergaderingen, maar voor de Argus-borrels lenen wij onze sociëteit niet uit. Simpelweg om-

dat ze bewezen hebben dat er niet genoeg controle is over de disputen.”

Maar nu Argus op losse schroeven staat, denkt de preses niet dat ze zelf nog willen. “Ze voelen de concurrentie: angst dat hun disputen zich bij ons willen aansluiten.” Van den Tillaart wil best toegeven dat hij de Argus-disputen met liefde onder de

Carolus-vleugels wil nemen. En dat ziet Argus-voorzitter Volkers niet zitten. Sinds deze week is hij op zoek naar eigen huisvesting. “Een zusterfederatie in Maastricht doet dat ook. Onze bieromzet is altijd goed geweest, dus ik kan me voorstellen dat we een leegstaand pand van een bierbrouwer huren om onze kroeg in te huisvesten.” Rutger

Brouwers, voorzitter van de Maastrichtse disputenfederatie MDF, bevestigt dat een kroeg huren en runnen prima werkt, maar waarschuwt ook dat de constructie gevoelig is voor financiële klappen. “De huur die wij Bavaria betalen, is vrij hoog. De kortingen die ons bij het afsluiten van het contract toegezegd werden, halen we lang niet altijd. De vaste lasten zijn hoger dan we hadden gedacht.” Oase, de MDF-kroeg, is ook open voor externen. “Anders snijd je jezelf in de vingers. Je moet ook altijd alert blijven dat je disputen wel blijven komen.”

Thomas Otten is sceptisch over een eigen Argus-kroeg: “De naam Argus is besmet, de sponsors hebben de krant ook gelezen.” Misschien moet Argus simpelweg een andere naam krijgen, misschien moet zijn eigen dispuut onafhankelijk worden. Of, en daar wordt binnen Widukind zeker over gesproken, misschien moet het dispuut zich toch bij Carolus Magnus melden. Ondanks de nadelen – “we moeten ons dan conformeren aan hun regels en aan de ontgroening ontkom je ook niet” – hebben ze het daar wel eens over. “Dat zal wel voor alle Argus-disputen gelden, lijkt mij.” Van den Tillaart ziet het manco van een federatie: “Je voelt je alleen betrokken bij je eigen dispuut. Terwijl bij een vereniging als Carolus Magnus mensen zowel lid zijn van de vereniging als van een dispuut. Dan ga je niet zomaar dingen mollen in je eigen sociëteit.” Uerz sluit aan: “Een federatieconstructie is buitengewoon lastig in een pand als Villa van Schaeck. Er is geen greep op en geen zeggenschap en geen gezag over de leden.” Volkers sputtert: “Wat er bij ons gebeurd is, kan iedere vereniging overkomen. Wij zijn niet zo veel destructiever voor een pand dan welke vereniging dan ook.”

Het stichtingsbestuur van de Villa van Schaeck, bestaande uit twee leden van roeivereniging Phocas en twee leden van christelijke studentenvereniging NSN, wilde niet reageren. x

*Tekst: Anne Dohmen
Foto: Gerard Verschooten*

Marcel Becker:

‘Je krijgt niet snel ruzie met mij’

In april, de Maand van de Filosofie, houden vijf Nijmeegse filosofen lezingen op de campus over het fenomeen ‘de stad’. “Verschrikkelijk thema”, vindt een van hen, Marcel Becker. Maar als rasechte filosoof is hij toch aan het denken geslagen. Het resultaat is op 16 april te beluisteren. “Ik ben fanatiek in alles.”

Een student of medewerker in het nieuws trekt zeven kaarten uit een set van 52, met vragen over leven en universiteit. Filosoof Marcel Becker trok de kaarten ♠3, ♥B, ♠H, ♥V, ♣2, ♦H en ♦B.

♦3 *Wat is dé drijfveer die u in beweging houdt?*

“Dat ik voortdurend mag nadenken over onoplosbare problemen. Het is wat Plato Eros noemde: een brandend verlangen naar de waarheid.”

Vindt u ooit een antwoord?

“Nee, maar na 25 jaar filosofie kom ik wel verder. Ik leun daar bij op een slordige 2500 jaar denktraditie.”

Die antwoordloze zoektocht houdt u in beweging?

“Ik wil wéten. Een intellectuele nieuwsgierigheid in de meest elementaire vorm. Die brandend gehouden wordt doordat de oplossing nooit binnen handbereik ligt.”

Lijkt me frustrerend.

“De Eros overheerst. Tot nu toe. Misschien overwint over nog eens 25 jaar de frustratie.”

♥B *Links of rechts?*

“Concreet: rechts. Abstract: links.”

Pardon?

“Ik ben rechtshandig, maar zit aan de linkerkant van het politieke spectrum. Omdat de idealen, de aspiraties, door links meestal sterker zijn neergezet. Links is het ideaal van gelijkheid en het niet berusten in de ongelijkheid. Het heeft de gemoederen daarmee meer opgeschud dan rechts, dat steeds berustte in de status-quo. Maar als iedereen links was, was ik rechts. Om die status-quo tegen te gaan.”

Filosofeert u veel over politiek?

“Als ethicus ben ik ermee bezig. Maar hoe meer ik in de politieke

filosofie geïnteresseerd raak, hoe minder interesse ik heb in de partijpolitiek. Het is moeilijk om in die alledaagse politieke machtspelletjes de echte achtergrond van de problemen terug te zien. Terwijl dat juist interessant is voor de filosoof. De rol van die machtspelletjes wordt helaas steeds groter. Als een politicus de aandacht trekt, gaat dat al gauw gepaard met een simplisme in het debat.”

Wilders?

“Het is ongehoord hoeveel aandacht dat trekt, zo’n scandaleus optreden. Iedereen weet dat, maar hij blijft aandacht krijgen. Ik maak me er op dit moment ook weer schuldig aan.”

Maar het wordt gretig geslikt door het publiek.

“Veel mensen zijn partijpolitiek nieuws als consumptiegoed gaan beschouwen. Zo ontstaat een circus waar iedereen aan meedoet.”

Is dat zo erg?

“Niet per se. De ontmanteling van de vermeende diepgang is goed, maar banalisering en oppervlakkigheid liggen op de loer. De verleiding tot een kanteling naar oppervlakkigheid is levensgroot. Wilders verleidt ons.”

♠H *Wat waarden mensen in u?*

“Dat je niet snel ruzie met mij krijgt. Mensen voelen zich thuis bij mij. En ik ben fanatiek in alles: marathons lopen, een vereniging besturen, mijn werk goed doen. Dat mag dan wat chaotisch en ongecoördineerd gebeuren, de energie is er altijd.”

Is dat fanatisme er ook bij de voorbereiding van uw lezing op 16 april?

“Ja. Ik heb helemaal niets met het thema ‘de stad’, verschrikkelijk! Maar ‘nee’ zeggen kan ik niet en als mij iets gevraagd wordt, steek ik er alle energie in. Ik ga erover lezen. Vanuit Aristoteles’ werk heb ik de afgelopen jaren veel nagedacht over de

relatie tussen individu en gemeenschap. Dus vraag ik me af: is de stedelijke mens een gemeenschapswezen?”

En?

“Ja, maar het zijn wel lichte, vrijblijvende gemeenschappen. Vol met tijdelijke verbanden waar je snel in huft en snel weer uitstapt. Een dorp kent veel meer vaste structuren, stabiliteit in de omgangsvormen.”

De stad is dus oppervlakkiger.

“Dat is geen gepaste term, denk ik. Behalve vluchtig zijn tijdelijke verbanden ook heel energiek. Het vereist kracht om aan al die verschillende circuits vast te houden, om in ieder verschillend verband de gepaste waarden en normen te hanteren.”

♥V *Wat was uw grootste angstervaring?*

“Ik was 22 en wandelde in mijn eentje een berg op, voor de eerste keer in mijn leven. Bovenop de berg ontdekte ik dat klimmen makkelijker is dan afdalen. Naïeve overmoed. Ik ben op handen en voeten door de sneeuw teruggekropen. Ik heb zelfs nog naar een overvliegende helikopter gezwaaid, maar die zag me niet. De angst om nooit meer van de berg af te komen was gigantisch. Niemand zou me zoeken, want ik was alleen op vakantie, daar in Italië.”

Heeft u daar later in uw leven nog last van gehad?

“Later ben ik met een vriend door Frankrijk gelopen. Daarbij wandelden we ook in de bergen, maar ik deed dat altijd heel voorzichtig. Grote risico’s nam ik niet meer. De naïviteit was weg.”

Alleen bij het bergbeklimmen of bij alles?

“Gelukkig niet bij alles. In mijn werk is de naïviteit behouden gebleven. Een filosoof hoort open en energiek op iets af te stormen. Onbevangen en naïef.”

♣2 *Wat is het laatste boek dat u gelezen heeft?*

“Hannah Arendt, *The Human Condition*. Een denkster die zó net buiten de gebaande paden treedt. Een recalcitrante denkster, een groot filosoof. Ik voel me steeds meer tot haar werk aangetrokken.”

♦H *Wat wilt u het liefste aan uzelf veranderen?*

“Mijn slordigheid. Dat klinkt misschien triviaal, maar ik werk te weinig af. Bij pianospelen, bij het schrijven van een artikel, afspraken die ik niet in mijn agenda noteer. Dat komt door mijn onrust, denk ik. Het is erge is dat die slordigheid voor alles geldt: voor hoe ik me kleed, voor hoe ik denk, voor hoe ik schrijf, voor hoe ik organiseer.”

Probeert u daar aan te werken?

“Ik stel mezelf een aantal randvoorwaarden, dat helpt wel wat. Maar de keerzijde van die slordigheid is mijn energie en die wil ik niet graag kwijt.”

♦B *Wat ligt er op uw nachtkastje?*

“Behalve de wekker en mijn oordopjes – daar ben ik aan verslaafd, ik moet ‘s nachts afgesloten zijn van mijn omgeving – liggen er vijf of zes boeken waar ik nooit wat mee doe. De boeken liggen er voor het geval dat ik niet kan slapen en zijn daarom totaal niet functioneel. Ik slaap namelijk steevast meteen in zodra ik in bed ga liggen.” x

Tekst: Anne Dohmen

Fotografie: Erik van ‘t Hullenaar

Het Soeterbeeck Programma en de Faculteit der Filosofie organiseren in de Maand van de Filosofie 2008 publiekslezingen over De stad. De lezingen vinden plaats op 2, 9, 16 en 23 april in CC5, van 19.30 – 21.30 uur.

POLITIEK EN CULTUUR
MEER DAN 50
WORKSHOPS EN
DEBATTEN

EVERT VERMEER STICHTING
ZATERDAG 19 APRIL
DEN HAAG / 10.00-18.00
INSCHRIJVEN:
WWW.AFRIKADAG.NL
SPREKERS: BERT KOENDERS,
ADRIAAN VAN DIS, JAN PRONK,
PATRICK CAMMAERT
EN PAUL COLLIER

**2008
AFRIKA
DAG**
DE DAG OVER AFRIKA
EN ONTWIKKELINGS-
SAMENWERKING

DOORNROOSJE Groenewoudseweg 322
p o p p o d i u m 6525 EL Nijmegen
www.doornroosje.nl

up next >>>

29-04 **MSTRKRFT** (CAN)
02-05 **BALKAN BEAT BOX** (IL)
03-05 **MGMT** (USA)
12-05 **BROKEN SOCIAL SCENE** (CAN)
17-05 **ENGE BUREN** (NL)
19-05 **BLOOD RED SHOES** (UK)
23-05 **GEM** (NL)
28-05 **ERIC'S TRIP** (USA)
29-05 **WOUTER HAMEL** (BE)

TONNAER

adviseurs in omgevingsrecht

Bestuursrecht jurist?
Bijna klaar?
Denk aan Tonnaer!!

Vestigingen in Maastricht en Eindhoven
Neem contact op met Anita Stalmans 043-3261660

Proefschrift

**snel
goed
goedkoop**

10% korting

quickprint.nl
Tel: (024) 377 14 83

**eetcafé
Allerlei**

Culinair eten voor studentenprijzen!

3-gangen studenten
menu € 11,25

3 gangen keuzemenu voor 17,50 p.p.
Inclusief uitgebreid saladebuffet

Reservering gewenst
Open van maandag t/m zondag vanaf 17.00 uur

Eetcafé Allerlei
Regulerestraat 59 6511 DP Nijmegen
(loopt parallel aan de Bloemenstraat, bereikbaar via
Plan 1044 bij Doudendaal 1e zijstraat links)

Tel. 024 - 360 29 98

Karaktervolle locaties

**Studiecentrum
Soeterbeek**
Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek
of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen,
seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties.
Ervaar de inspirerende rust.

**Faculty Club
Huize Heyendaal**

www.ru.nl/facultyclub
of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor
recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde
vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

*Valdin all-inclusive, keuze
10 voor- hoofd- nagerechten
Inclusief drank voor € 32,50*

Drie mooie zalen voor vergade-
ringen, lezingen, presentaties,
jubilea's, promoties en personeels-
feesten. Ook hebben we een mooi
dakterras voor recepties. Op ons
terras kunt lunchen en dineren.
Laat eens vrijblijvend een offerte
maken.

Van Peltlaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

**Restaurant
VALDIN**

Proefschrift drukken?
www.proefschriften.nl

Printing PhD-thesis?
www.phd-thesis.nl

Ponsen & Looijen b.v.
0317 - 42 31 07
nijmegen@p-l.nl

F.C. Donderscentrum
Radboud Universiteit Nijmegen

**Gezonde, rechtshandige, niet-rokende
mannen tussen 18 en 45 jaar**
voor hersenonderzoek naar effecten van
hormonen.

Maximaal 236 Euro te verdienen.

Voor info en aanmelding:
www.ru.nl/fcdonders/hormoononderzoek

O PORTO

GRAND-CAFÉ RESTAURANT

Portugees eten en drinken

Elke dag geopend
Hertogstraat 1 (Hoek Kelfensbos)
Nijmegen, 024 - 3220498

www.restaurantporto.nl

Tibetanen demonstreren in Brussel tegen schending van mensenrechten door China.
Foto: Hollandse Hoogte

Mensenrechten en strafrecht bijten elkaar vaak. Het recht van de ene mens is soms straf voor de andere. Dat zegt Piet Hein van Kempen, hoogleraar rechten van de mens, in zijn oratie op vrijdag 4 april.

Mensenrecht vs. mensenrecht

'Repressie door mensenrechten', is dat niet een paradox?

"Mensenrechten zijn natuurlijk oorspronkelijk ontwikkeld om burgers tegen machtsmisbruik van staten te beschermen. De Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens is vlak na de Tweede Wereldoorlog opgesteld, het leed van die oorlog maakte meer dan ooit duidelijk hoe belangrijk controle en afweer van staatsmacht is.

De laatste tien jaar is er echter een ontwikkeling gaande waarbij niet alleen bescherming tegen staatsmacht uit die mensenrechten wordt afgeleid, maar ook de plicht van een staat om burgers tegen elkaar te beschermen. Dat iemand anders jou het leven niet mag ontnemen, dat staat al eeuwenlang in strafrechtboeken geschreven. Nieuw is dat we het verbod op doding of verkrachting van burgers onderling ook uit de mensenrechten gaan afleiden."

Dat klinkt op zich niet verkeerd

"Op het eerste gezicht lijkt dat ook mooi, maar dat is juist de crux van mijn oratie. Als er nou één machtsmiddel is binnen een

normale rechtsstaat dat inbreuk maakt op de mensenrechten, dan is dat wel het strafrecht. Denk bijvoorbeeld aan voorarrest of inbeslagneming. Op het moment dat een overheid op grond van de mensenrechten de ene burger tegen de ander moet beschermen, dan wordt de uitoefening van staatsmacht juist op grond van diezelfde rechten gelegitimeerd. Een overheid moet zo inbreuk maken op de mensenrechten, omwille van diezelfde rechten. Er ontstaat dus concurrentie tussen verschillende mensenrechten en dat betekent dat het ene recht het andere zal ondergraven."

Hoe los je dat op?

"Ik ben absoluut niet tegen strafrechtelijk optreden. Maar het is beter dat bijvoorbeeld op de staatssoevereiniteit te baseren. Een staat heeft op grond daarvan immers de verantwoordelijkheid om burgers via een degelijk juridisch stelsel tegen elkaar te beschermen. Wanneer je die plicht echter uit de mensenrechten afleidt, doe je uiteindelijk afbreuk aan het vermogen van de rechten van de mens om de

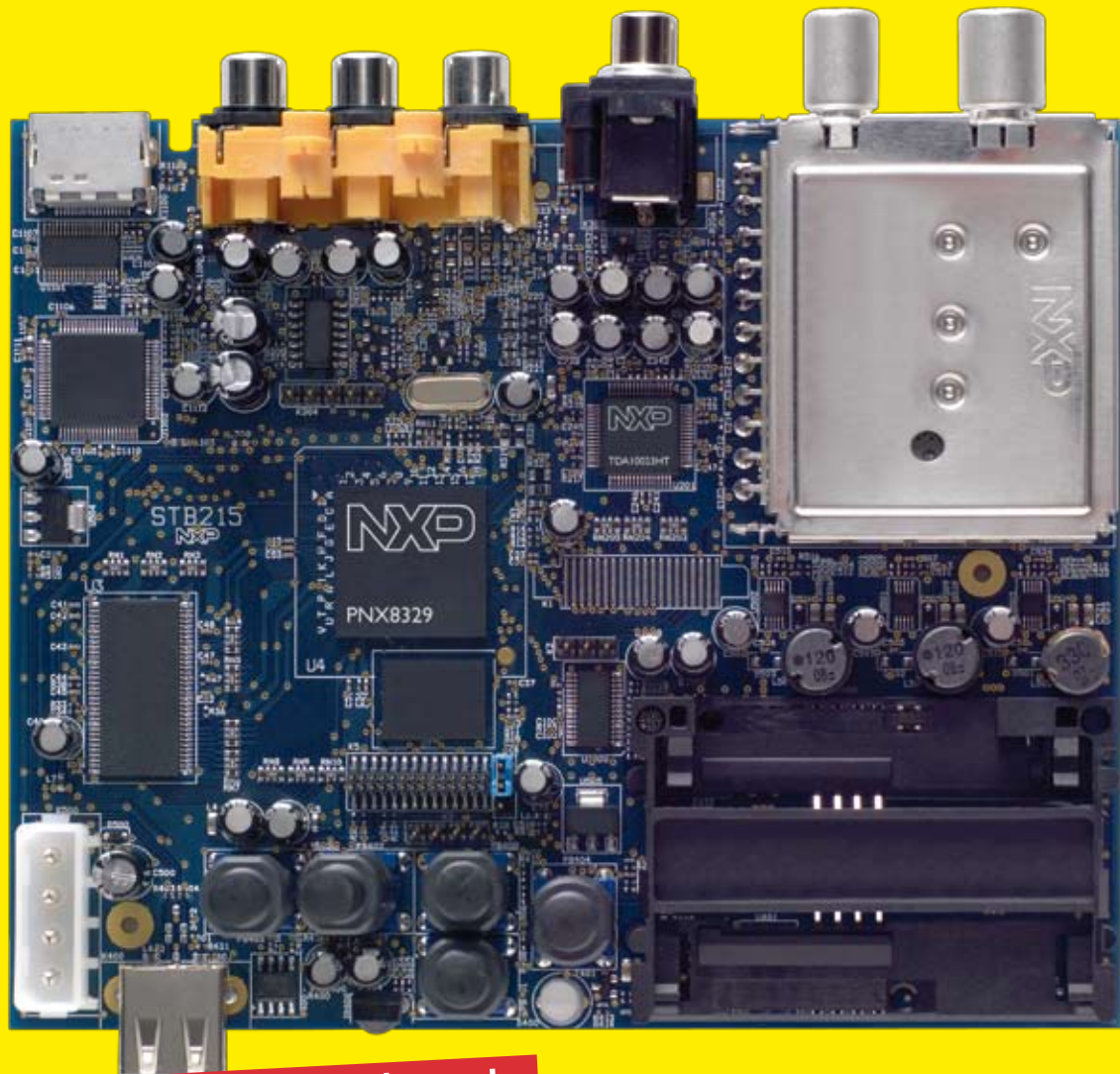
machtsuitoefening van een staat te controleren."

Kunt u daarvan een voorbeeld geven?

"Een voorbeeld dicht bij huis is de inbreuk op privacy. De overheid kan tegenwoordig alle gegevens van burgers verzamelen, op heel veel plaatsen is cameratoezicht toegestaan en ga zo maar door. Op mondiaal niveau kun je aan Guantanamo Bay denken. Natuurlijk schendt Amerika daar de mensenrechten. Het is die plicht tot inzet van strafrecht, die het voor de Amerikanen mogelijk maakt om te zeggen: "Wij schenden daar mensenrechten omwille van de veiligheid van onze eigen burgers, om te voorkomen dat er aanslagen op hen worden gepleegd." Hoewel ze mensenrechten schenden, verwezenlijken ze tegelijkertijd de mensenrechten van hun eigen volk en dat laatste weegt blijkbaar zwaarder dan de mensenrechten van die 'schurken'. De redenering klopt niet, maar we zijn inmiddels wel in een discussie beland waarin de mensenrechten tegen elkaar worden uitgespeeld. Dat vind ik onwenselijk."

Er is veel ophef rondom de mensenrechten. In Tibet doen burgers er momenteel tevergeefs een beroep op. Wat zijn die rechten dan eigenlijk waard?

"Het is een moeilijke kwestie. Operationeel ingrijpen in een land zo machtig als China, dat kan nooit. Maar ook in andere landen doe je dat niet zomaar. De argumenten moeten wel erg zwaar wegen, want je doorkruist daarmee de soevereiniteit van staten. Het gaat niet om zomaar een juridisch puntje. Staatssoevereiniteit, daar steunt de gehele wereldorde op. Vanuit de wereldgemeenschap moet men aan China het signaal uitdragen dat wat zij doen in strijd is met de rechten van de mens. Als men internationaal druk uitoefent, kan het onder die druk gaan schuiven. Er zijn duidelijke voorbeelden, zoals Zuid-Afrika, dat een regime dan uiteindelijk allerlei vrijheden gaat toelaten. In dat opzicht werken de mensenrechten dus wel. Maar we zouden natuurlijk liever willen dat we een land in overtreding maar op het verdrag hoefden te wijzen en dat daarmee de zaak dan klaar zou zijn." //G

Reconstructie chipkaart

De schokgolf na de ontmanteling

De onderzoeksgroep van hoogleraar Bart Jacobs haalde in maart alle kranten nadat ze de geheime sleutel hadden gevonden van een cruciale chip. Die chip, de Mifare Classic, is de afgelopen tien jaar wereldwijd in een miljard pasjes verwerkt, van pasjes voor het openbaar vervoer tot toegangspasjes van overheidsgebouwen of militaire installaties. Een reconstructie van de sneeuwbal die op gang kwam na het eurekamoment. Over een vertegenwoordiger van de chipfabrikant die not amused was, de wekenlange spanning in het zenuwcentrum in het Huygensgebouw, en over twee AIVD'ers die onder de indruk zijn van de Nijmeegse vinding. "Dit is écht ernstig. De knop moet op rood."

Op vrijdag 7 maart om half vijf zitten tien mensen om tafel in een kamer van de afdeling Digital Security, de groep van hoogleraar Bart Jacobs die onderzoek doet naar onder meer de beveiliging van chipkaarten, stemcomputers en ov-passen. Niets in de kamer verradt dat een kwartier later bij iedereen alle stoppen doorslaan, omdat na vier weken intensief geploeter de doorbraak op stapel staat. Het is zo'n typisch vrijdagmiddagmoment met de benen op tafel, Bart Jacobs is even binnengelopen om bij de werkbij van zijn speciale eenheid – vijf studenten en vijf medewerkers – de voortgang te bespreken. Het gaat over koetjes en kalfjes. Ook het hiaat in de theorie waarop de groep zich al weken stuk bijt komt ter sprake. Gerhard, een van de studenten, gooit een balletje op: "Laten we het *readcommando* eens proberen." De opmerking van Gerhard verwaait ogenschijnlijk, het gesprek komt op andere onderwerpen, een medewerker staat op het punt naar huis in Groningen te vertrekken. Ruben roept de suggestie van Gerhard in herinnering, zittend achter een laptop waar hij wat aan zit te klooiën. "Het kost weinig moeite om even een programmaatje te runnen om Gerhards idee te checken." Ruben voegt de daad bij het woord, tuurt op zijn scherm en onderbreekt ruw de kabbelende conversatie. "Het klopt! Dit is het!" De hel barst los. Iedereen springt op om mee te kijken. "Laat zien, laat zien!" Er wordt een neptoegangspasje gemaakt, iedereen loopt de gang op om bij een interne deur het pasje uit te proberen. Gejuich stijgt op als de nepkaart inderdaad de deuren opent. "Het is gelukt. De kaart is gekloond." Het eurekamoment zet een radar in gang die nog weken zal blijven draaien. Het is Bart Jacobs die na een kwartiertje feesten de zaak in beweging zet. Hij staat op om op zijn eigen kamer collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth in te lichten. "Ik haal hem erbij", zegt hij tot zijn

groep. "We gaan de baas van de organisatie hierover inlichten. De knop moet op rood."

Target

De euforie in het zenuwcentrum van Digital Security was nooit ontstaan zonder de vinding van student Roel Verdult, die in januari de wegwerp-ov-chipkaart wist te ontmantelen. Daarna is de nog beter beveiligde abonnementskaart van de ov onder handen genomen. De chip daarin, de Mifare Classic, mag met recht

melden, levert een eerste check een teleurstelling op. Roel had wel degelijk een serieuze fout ontdekt in het berichtenverkeer van de Mifare Classic, maar het bewijs is alleen rond te krijgen als je de geheime sleutel vindt, en die had Roel nog niet in handen. "Maar dit is een geweldige stap in de goede richting", reageert Bart tegen Roel. "Je moet van die studentenkamer af, we gaan een eigen zenuwcentrum inrichten. Dit wordt bloedlink. De impact hiervan kan enorm worden."

'We gaan de baas van de organisatie hierover inlichten. De knop moet op rood'

Van links naar rechts: Wouter Teepe, Roel Verdult, Gerhard, Bart Jacobs / Foto: Bert Beelen

een klassieker heten, want hij is in de tien jaar van zijn bestaan verwerkt in één miljard kaarten, onder meer in de pasjes die toegang bieden tot overheidsgebouwen en militaire complexen – *all over the world* – en in de kaartjes voor de Londense metro. Wie de Mifare Classic kraakt, loopt het risico zélf een target te worden. Dat het zover wel eens zou kunnen komen, wordt duidelijk als Roel met een paar kompanen de sleutel van de chipkaart in zicht krijgt. Of beter: dént te krijgen, want als Roel midden februari overenthousiast de kamer van Bart binnentstormt om een vondst te

Het clubje van Roel wordt half februari omgevormd tot een speciale eenheid, met de inzet van een paar extra studenten en postdocs. Hun kamer gaat op slot, de hele groep wordt gemaakt tot geheimhouding én het onderling e-mailverkeer wordt versleuteld. Als bewijs voor hun wetenschappelijke theorie kiezen ze het toegangspasje van de universiteit. De inzet is helder: wanneer dát pasje kan worden gekloond, is de theorie bewezen. En dat maakt vele pasjes met de Mifare Classic in één klap vatbaar voor namaak. Het enthousiasme groeit, kleine doorbraken volgen in de

weken waarin de eenheid werkdagen maakt van vaak twaalf uur. De groep ruikt bloed. En terecht, blijkt op die bewuste vrijdag 7 maart. "Dit is een *once in a lifetime kick*", zegt een van de mensen als Bart Jacobs de deur uitloopt om De Wijkerslooth te bellen.

Meteen komen

Collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth loopt rond op een receptie in de Aula, na afloop van de oratie van UMC-hoogleraar Winette van der Graaf, als hij zijn mobiel checkt. Een sms'je en een voicemailbericht attenderen hem op pogingen van Bart Jacobs om hem te bereiken. Het is vijf uur als hij terugbelt. Hij kent zijn pappenheimers en de reputatie van Jacobs' groep als het gaat om het blootleggen van gevoelige beveiligingstechnieken. "Roelof, volgens mij is er iets ernstigs aan de hand", zegt Bart. "Wat we nu hebben is tien keer groter dan onze vinding in januari. Ik stel voor dat je meteen komt kijken." Roelof verlaat direct de receptie en fietst naar het Huygensgebouw. Als hij vijf minuten later binnenloopt, glundert de speciale eenheid nog na. Je drukt op de rode knop en in no time zit je met de hoogste baas aan tafel. Het kost de groep weinig moeite om de collegevoorzitter voor het verhaal te winnen. Hij krijgt gedemonstreerd hoe een bestaand pasje met een speciaal apparaatje wordt 'afgeluisterd', waarna een nieuw gekloond pasje alle deuren voor je opent. De Wijkerslooth is direct overtuigd en is zich in een nazit met Jacobs en medeonderzoeker Wouter Teepe bovendien bewust van de maatschappelijke gevolgen. Jacobs had in de voorbije weken alle tijd om een scenario te maken over 'wat te doen na code rood' en deelt zijn stappenplan met De Wijkerslooth. Eén: de rijksoverheid inlichten, in samenhang met de AIVD, twee: de fabrikant van de Mifare Classic op de hoogte stellen, met als derde stap het informeren van

de systeembouwers van de ov-chipkaart. Toevallige bijkomstigheid is dat de bewuste chipmaker NXP heet, wereldwijd marktleider in de chiptechnologie en met bijna vierduizend werknemers de grootste commerciële werkgever in Nijmegen en omstreken. De Wijkerslooth hecht grote waarde aan zijn relatie met 'buurman' NXP, zeker omdat juist nu de samenwerking tussen het bedrijf en universiteit goed op gang begint te komen. De collegevoorzitter ziet zich voor een complexe opgave gesteld. Zonder deze relatie op de proef te stellen moeten de jongens van Jacobs, uit trots en academisch prestige, naar buiten kunnen treden met hun vinding. Bovendien moet worden gewaakt voor maatschappelijke onrust. De drie heren maken de afspraak om de vinding voorlopig stil te houden, om eerst de rijksoverheid de kans te geven maatregelen te nemen. Daarna is het de beurt aan Jacobs om de kennis te delen met NXP en in laatste instantie ook met het grote publiek. Het is die vrijdag nog ongewis wanneer de kennis naar buiten kan. Wel is duidelijk dat de publieke informatie beknopt zal blijven, alle technische details – waarmee de universiteit ook als Academie kan gloriëren – komen pas naar buiten in een paper voor een Europese conferentie in oktober. Jacobs kiest niet voor een conferentie in Amerika, omdat een nieuwe wet daar regelt dat bepaalde beveiligingsinformatie niet naar buiten mag komen. Op grond van die omstreden wet zijn al een aantal wetenschappers gearresteerd.

Ongerustheid

Philippe Raets is als waarnemend secretaris-generaal de hoogste baas van het ministerie van Binnenlandse Zaken, en is thuis in Den Haag als hij om half acht vrijdagavond De Wijkerslooth aan de lijn krijgt. Dat Roelof in relatief korte tijd zo'n hoge ambtenaar thuis te pakken krijgt, hoeft niet te verbazen, gezien De Wijkerslooths verleden

Roelof de Wijkerslooth
Foto: Peter van Aalst

als topambtenaar in het Haagse. De collegevoorzitter brengt zijn informatie even accuraat als urgent voor het voetlicht, waarna ook Raets ongerust wordt. Sinds de perikelen met de ov-kaart weet ook hij dat de chip kwetsbaar is en niet het eeuwige leven heeft, maar de experts op het ministerie gaven de chip toch

'De urgentie is duidelijk. De zaak is helder. Kunnen wij bij wijze van spreken vannacht nog langskomen?'

nog enige tijd van leven. Hoewel verrast, brengt hij Roelof nog tijdens het telefoongesprek zijn complimenten over voor de snelle en efficiënte ontmanteling en voor het feit dat hij de eerste is met wie de kennis wordt gedeeld.

Roelof noch Philippe zijn experts en achten beiden een serieuze check van het ministerie noodzakelijk. Raets rapporteert meteen die avond het explosieve nieuws aan de Algemene Inlichtingen en Veiligheidsdienst, die op zijn beurt de onderafdeling NBV in de startblokken zet. Die letters staan voor Nationaal Bureau voor Verbindingsbeveili-

ging, een afdeling die zich bezighoudt met het beveiligen van geheime overheidsinformatie. Twee mannen van NBV worden aangewezen om de universiteit zo snel als mogelijk te bezoeken, als het even kan nog diezelfde vrijdagavond.

Eén van de NBV-mannen (namen van dit soort functionarissen

zijn staatsgeheim) hangt om tien uur aan de lijn bij Jacobs: "De urgentie is duidelijk. De zaak is helder. Kunnen wij bij wijze van spreken vannacht nog langskomen?"

Jacobs is op zijn hoede: "Hoe weet ik eigenlijk dat u van de NBV bent?" In zijn organizer staat de naam van de hoogste NBV-baas, zodat hij een testje kan doen. "Wat is de naam van uw baas?"

De naam die volgt, is niet correct, waarna Jacobs schrikt, maar zich ook snel bewust is van een mogelijke omissie in zijn organizer. "En wat is de naam van de vorige NBV-baas?" De naam

die dán volgt deugt, waarna de twee mannen tot de afspraak komen om zaterdagmiddag een controlemoment te organiseren voor de beveiligingsdienst. De ontmoeting, zaterdagmiddag tussen drie en vijf uur, loopt gesmeerd. De vragen van de twee veiligheidsmensen getuigen van grote deskundigheid, Verdult, Jacobs en Teepe aan de andere kant informeren adequaat en zijn geen moment ongerust over de robuustheid van hun vinding. Hun theorie staat als een huis en ook de NBV'ers schieten er geen gaten in. De twee mannen zijn geschokt over het relatieve gemak waarmee de Nijmegenaren de geheime sleutel van de Mifare Classic hebben ontfoetseld en zetten in de loop van het weekend in Den Haag alle mensen op scherp. Raets wordt zondagochtend door de NBV geïnformeerd en stelt een lijst op met vervolgstappen. Alle secretarissen-generaal van ministeries krijgen een melding over het lek bij de toegang van hun gebouwen, evenals de bazen van andere instellingen en militaire installaties. De AIVD meldt het lek ook aan zijn zusterdiensten in de wereld, terwijl vroeg in het weekend minister Guusje ter Horst wordt geïnformeerd. Op haar beurt seint zij premier Balkenende in over de penibele veiligheidssituatie. Direct na het weekend valt in Den Haag het besluit om de Tweede Kamer per brief over de zaak te informeren, met daarin de aankondiging dat extra maatregelen volgen om gebouwen te beveiligen, nu de passen niet blijken te deugen. Extra complicatie in het Haagse is het debat in de Tweede Kamer over de ov-chipkaart, in de donderdag ná het weekend. De eerder gekraakte ov-kaart bevat dezelfde kwetsbare chip als de toegangspassen, wat het logisch maakt om de Kamer in elk geval vóór dat debat van de nieuwste bevindingen op de hoogte te stellen.

Not amused

Terwijl in het weekend de gehele beveiligingsmachinerie in Den Haag op gang komt, weet NXP

nog van niks. Het is al zondagavond als Hans de Jong, technisch architect van NXP, een telefoontje van Bart Jacobs krijgt. “We hebben een probleem ontdekt met de Mifare Classic. Ik raad je aan om morgen te komen kijken.” Over het wat en hoe krijgt De Jong aan de telefoon niks te horen, dat verneemt hij op maandagochtend, als hij om acht uur op de stoep staat bij het Huygensgebouw. De Jong, in gezelschap van NXP-overheidsliaison Thomas Grosfeld, is not amused. Verdult, Jacobs en Teepe vertellen alles wat ze op dat moment weten.

Ter verduidelijking organiseert De Jong daarna op maandagochtend nog een conferencecall, met inbreng van Wouter Teepe en enkele extra NXP-specialisten. De informatie is genoeg om ook in het bedrijf aan de noodrem te trekken. De Jong informeert maandag rond het middaguur Fred Rausch, directeur Nederland van NXP en die reageert hetzelfde als de eerste man van het ministerie: niet écht verbaasd omdat een tien jaar oude chip zijn langste tijd heeft gehad, maar wel onder de indruk van het tempo en de manier waarop Jacobs en zijn mannen de chip hebben ontmaskerd. Het bedrijf staat die maandag voor de klus al zijn grote klanten in de wereld te bellen met het slechte nieuws. De reputatie van NXP krijgt een knauw, want de reacties zijn zoals te voorzien: ze worden er niet vrolijk van. Pas laat die maandag wordt het alle betrokkenen helder dat Ter Horst op woensdag de Tweede Kamer zal informeren. Op de universiteit komt op dinsdag in snel tempo de communicatietrein op gang, nadat universiteitswoordvoerder Willem Hooglugt door Jacobs om half tien nader

Philippe Raets
Foto: Ministerie
Binnenlandse Zaken

over de bevindingen wordt geïnformeerd. Met het ministerie worden de klokken gelijk gezet en volgt afstemming over de naar buiten te brengen informatie. Het besluit is om op woensdag laat in de middag een persconferentie te beleggen, een tamelijk unieke gebeurtenis op

de universiteit, waar Jacobs de bevinding zal toelichten. Keurig volgens afspraak gaan de uitnodigingen voor die conferentie en het persbericht pas de deur uit nadat de Kamer door de minister op de hoogte is gesteld. Vrijwel direct nadat de Kamer de brief ontvangt, op woensdag 11 uur, verschijnen de eerste berichten op de nieuwssites. De vinding wordt een mediahype, waarbij links en rechts nog wat olie op het vuur wordt gegooid. *De Telegraaf* tekent uit de mond van een deskundige op dat ‘het voor kwaadwillenden nu echt gemakkelijk is’ toegang te krijgen tot onder meer de militaire objecten. *De Pers* kopt later die dag: ‘Hacker opent kazerne’.

Perslawine

Terwijl dinsdagmiddag de universiteit en het ministerie druk zijn met hun persberichten, belt Hans de Jong om aan Bart Jacobs het finale NXP-oordeel te melden. “Wij bevestigen je analyse en complimenteren je met het bereikte resultaat”, zegt De Jong. Pas in dát gesprek verneemt De Jong dat de dag erop het publiek en de Tweede Ka-

mer worden geïnformeerd. Als NXP daarna de eerste versie van de persverklaring van de onderzoeksgroep onder ogen krijgt, is de reactie negatief. “Een opgeklapt en dramatisch verhaal,” reageert NXP-baas Fred Rausch, “dat niet past binnen de academische traditie om alleen juiste en objectieve informatie naar buiten te brengen.” Nog net weet het bedrijf in de definitieve versie van het persbericht de zinsnede te krijgen dat volgens NXP ‘tegenmaatregelen mogelijk zijn die het risico aanzienlijk beperken’. Een voor NXP ongelukkige passage in de brief aan de Tweede Kamer maakt de stemming in het bedrijf er niet beter op. Ter Horst schrijft: ‘Deze chip wordt gebruikt in naar schatting 2 miljoen toegangspassen in Nederland en 1 miljard passen wereldwijd.’ Een pijnlijke misser, oordeelt Rausch, te meer daar alle media die getallen klakkeloos overnemen. De waarheid is dat de Mifare Classic in de afgelopen tien jaar één miljard keer is verkocht, ook voor banale toepassingen in kantine- en parkeerpasjes. En een groot deel van die miljard passen zal inmiddels uit de roulatie zijn. Door de voor het bedrijf al te

De persconferentie op woensdag 12 maart in het Huygensgebouw

Fred Rausch / Foto: Bert Beelen

snelle ontwikkelingen blijven allerlei kanttekeningen die het bedrijf graag had willen plaatsen buiten beeld. Bijvoorbeeld dat het helemaal niet zo gek is dat een tien jaar oude chip wordt gekraakt en dat het eigenlijk een compliment is aan NXP dat tien uiterst knappe universitaire koppen nog wekenlang moesten broeden om de geheimen te vinden. En onderbelicht blijft de boodschap van NXP dat elk beveiligingssysteem nu eenmaal zijn zwakke plekken heeft, en dat een toegangspas – met welke chip ook uitgerust – slecht een klein onderdeel is in een lange keten van beveiligingsmaatregelen. NXP ziet er geen heil in om de pers alsnog met zijn boodschap te bestoken. Alles ligt nu toch al op straat, is de gedachte. Gelaten laat NXP de perslawine, woensdag op alle journaals en donderdag in alle kranten, over zich heen komen.

Fles wijn

Vrijdag 14 maart, de dag nadat alle kranten het nieuws over de onveilige toegangspasjes melden, komt in een zaaltje op de tweede verdieping van het bestuursgebouw een bont gezelschap bij elkaar voor een goed gesprek. Bart Jacobs is er, die de drukste week van zijn leven

achter de rug heeft, samen met de directeur van de bètafaculteit. Roelof de Wijkerslooth schuift aan, nog onder de indruk van de snel werkende Haagse machine. Hij wil geen kwaad woord meer horen over verkokerde ministeries en lakse ambtenaren. Ook Fred Rausch, Hans de Jong en Thomas Grosfeld zijn

Gelaten laat NXP de perslawine, woensdag op alle journaals en donderdag in alle kranten, over zich heen komen

present, niet te flauw om Bart Jacobs en de ook aanwezige Wouter Teepe te fêteren met een goede fles wijn. Jacobs is verrast met het geschenk, wetende dat hij binnen NXP minder populair is dan daarbuiten. Bart Jacobs verrast de Nijmeegse chipfabrikant met het nieuwtje dat de onderzoekers alweer een stap verder zijn met de ontmanteling van de chip. Rausch krijgt nu slechts de grote lijnen van de vinding geschetst, wat het voor hem lastig maakt om de claim goed op waarde te kunnen schatten. Op tafel komt de kwestie om over en weer tot meer openheid te komen. Omdat de eigen

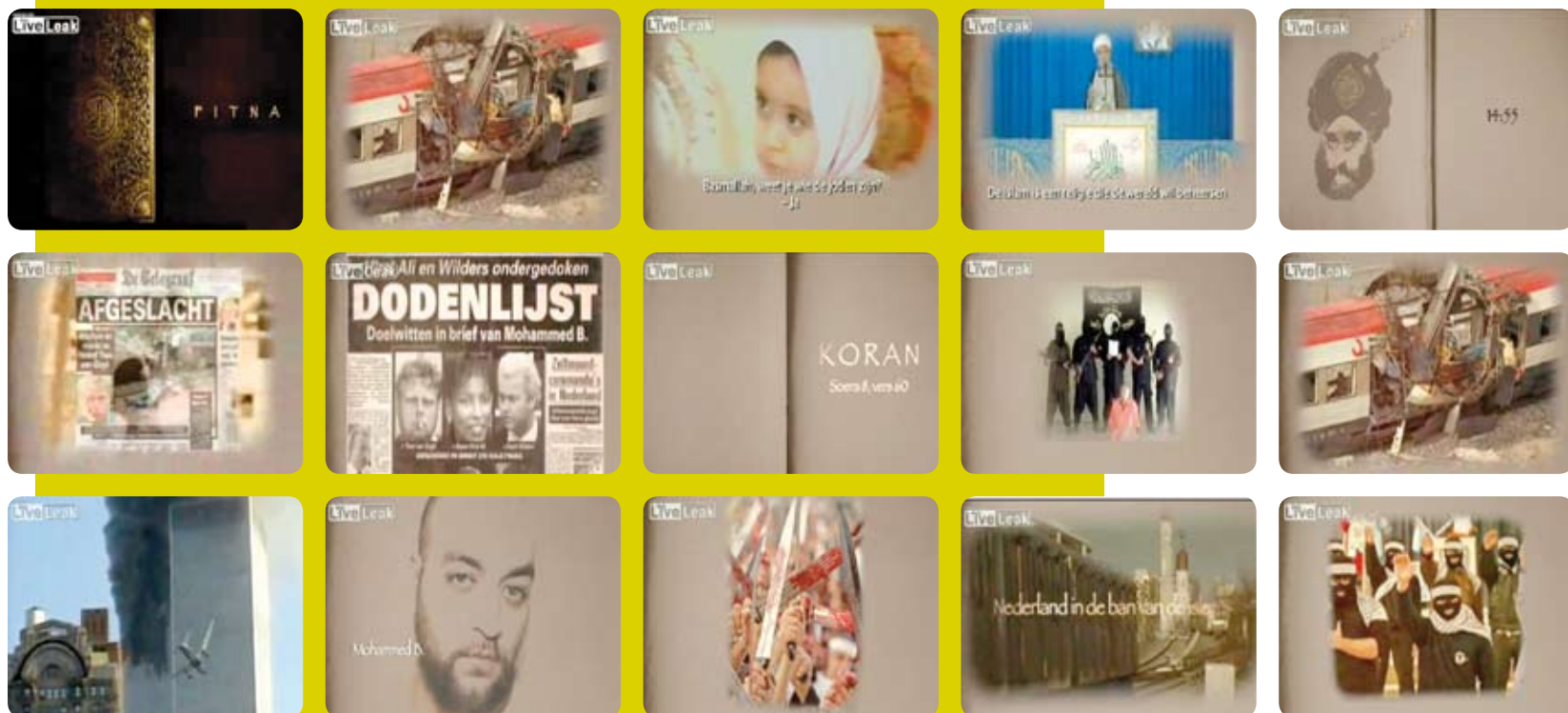
kennis waarde vertegenwoordigt, suggereert de universiteit een investering van NXP voor nadere informatie over de recente vindingen. De drie NXP'ers vinden dit geen goede weg. Los van de concrete zaak doet het bedrijf – niet voor het eerst – het voorstel aan Jacobs om een NDA te tekenen, zodat bedrijf en uni-

versiteit zich samen kunnen buigen over beveiliging van toekomstige producten. “Ik heb met onderzoekers uit Leuven ook een NDA getekend”, zegt Rausch, “en dat werkt aan beide kanten uitstekend. Wij kunnen dan veel opener zijn over de werking van de chips.” Voor Jacobs is zo'n *non-disclosure agreement* een gruwel. Zo'n contract van onderzoekers en commerciële partijen regelt dat bepaalde kennis wordt gedeeld, maar dat nader te omschrijven gevoelige informatie niet naar buiten komt. “Ik moet leven van mijn publicaties,” schetst Jacobs zijn positie. “Ik kan niet bij alles

wat ik schrijf gaan nadenken over afspraken die ik met Jan en alleman heb gemaakt over informatie die geheim moet blijven.” Belangrijker nog vindt Jacobs zijn maatschappelijke missie om het publiek open te kunnen informeren over wat er aan de hand is in de automatiseringswereld die doordringt in steeds meer terreinen van ieders leven. “Er zijn al zo weinig mensen met verstand van zaken die zonder last en ruggespraak over deze materie kunnen spreken”, houdt Jacobs het gehoor voor, “want bijna iedereen in het veld heeft een NDA getekend. Zulke NDA's worden politiek ingezet zodat ik verder mijn mond moet houden.”

Jacobs en Teepe keren met hun fles wijn terug naar het Huygensgebouw. “Die gaan we soldaat maken met onze boevenbende”, lacht Jacobs bij het weggaan. Nauwelijks één week later, op donderdag 20 maart, kan het tweetal nóg een keer zijn zegezingen tellen op de publieke tribune van de Tweede Kamer. GroenLinks heeft, vrijwel direct nadat minister Ter Horst haar brief aan de Kamer zond, om dit spoeddebat gevraagd. De parlementariërs loven de minister om haar daadkrachtige aanpak en vragen om onderzoek naar een juridische claim tegen NXP. Ter Horst beseft dat zij een deel van de aan haar gerichte complimenten mag doorspelen aan de Nijmeegse universiteit en na afloop schiet zij Jacobs en Teepe aan. Goed dat jullie de informatie eerst met ons hebben willen delen, zegt Ter Horst, “en bedankt voor de prettige samenwerking”. Als voormalig burgemeester van Nijmegen wil ze ook dít gezegd hebben: “Het is erg leuk dat uitgerkend de Nijmeegse universiteit hiermee in het nieuws komt.” x

Tekst: Paul van den Broek

Fitna: schofterig en kneuterig

De arabist heeft z'n plan klaar voor als de reacties toch nog fel worden. De ethicus vraagt om grenzen aan de vrijheid van meningsuiting. De student politicologie is vooral verbaasd dat iemand drie maanden over zo'n filmpje kan doen. De moslimstudent is ook boos. "Schandalig dat ik word gelijkgesteld aan iemand die in het vliegtuig stapt en in een toren vliegt." Op uitnodiging van *Vox* gingen de vier met elkaar in debat over *Fitna*.

Grote afwezigte deze maandagmiddag na een weekeinde *Fitna*, *Fitna* en nog eens *Fitna* is de Muslim Studentenvereniging (MSV). Vicevoorzitter Rafih Berkane is een paar dagen eerder persoonlijk komen toelichten waarom hij niet deelneemt aan het debat. De film van Wilders heeft de afgelopen weken al te veel aandacht gehad, vindt hij. "Als we meedoen, werken we alleen maar mee aan nog meer aandacht voor iemand die het niet verdient." Ismaël, student aan de lerarenopleiding van de Hogeschool Arnhem en Nijmegen (HAN), is er wel. "Ik wil voorkomen dat er geen enkele moslim plaatsneemt." Maar Ismaël geeft zijn achternaam niet prijs, om toch een beetje anoniem te blijven. Hij wil niet de indruk wekken dat hij spreekt namens alle moslims.

Aan tafel zit ook, licht gebruikt en net terug uit Rabat, docent Arabisch Jan Hoogland. Hij is geregeld in Marokko, als onderwijscoördinator van het Nederlands Instituut in Marokko (NI-MAR). "Als ik in Rabat op straat vertel dat ik Nederlander ben, dan beginnen sommigen wel over 'die man die een anti-Koran

Ismaël

Bas van Stokkom

'We hebben genoeg artikelen in ons Wetboek van Strafrecht om zoiets als haat zaaien te verbieden'

film heeft gemaakt' of 'die man die vindt dat de Koran verscheurd moet worden'. Ik maak dan heel snel duidelijk dat het een parlementslid is met een heel duidelijk minderheidsstandpunt en dat we in Nederland zo ongeveer kunnen zeggen wat we willen."

Van dat laatste gaan de haren van Bas van Stokkom, senior onderzoeker aan het Centrum voor Ethiek, direct overeind staan. Hij schreef het onlangs uitgebrachte boekje *Mondig tegen elke prijs*. De vrijheid van meningsuiting is in Nederland een soort heiligdom geworden, stelt hij. "We hebben genoeg artikelen in ons Wetboek van Strafrecht om zoiets als haat zaaien te verbieden. Maar als je daarmee aankomt in Nederland,

wordt er gelijk heel spastisch over gedaan."

Ten slotte Erik Jeene, student politicologie. Hij riep afgelopen weken samen met studiegenoot Jesse Martens op tot actie tegen Wilders. Om het PVV-Kamerlid aan te vallen moeten we gebruikmaken van kritische tv-spotjes, schreven ze in een opiniestuk in *NRC Next*. "Wilders roept elke keer wat en de Kamer reageert. We moeten zelf meer in de aanval gaan."

Kruistocht

Alle vier de deelnemers hebben *Fitna* gezien. Ismaël was aan het zaalvoetballen toen hij een sms'je kreeg: 'De film is uit'. Hij heeft nog tot laat op de avond gewacht, maar vond wel dat-ie *Fitna* een keer moest gaan zien. "Je kunt jezelf wel buiten de maatschappij plaatsen, maar je weet: dit is gewoon gaande en je moet er wel een mening over vormen."

Op het tijdstip dat Ismaël een balletje trapte, zat Hoogland in Rabat achter het computerscherm. Hij zag de film zodra deze online was. "Mijn eerste reactie was: niks nieuws, knip- en plakwerk, al die dingen die we de laatste dagen in de media hebben gehoord. Het valt allemaal wel mee."

Van Stokkom, fel: "Nou dat vind ik dus niet. In de krant werd de film beschreven als mild, maar ik vind het onthutsende beelden. Die op zo'n manier aan el-

kaar zijn geplakt dat het een overdaad wordt en dat al heel gauw de missie van Wilders zich aan je opdringt: dit is mijn kruistocht tegen de islam. Het is, zoals elke propagandafilm, een opeenstapeling van suggestieve beelden die de kruistocht moeten ondersteunen. Er is geen enkele nuance mogelijk." Maar de Koran werd niet verbrand en Mohammed niet obscene afgebeeld. In die zin wijkt *Fitna* af van *Submission* van Theo van Gogh en Ayaan Hirsi Ali en van het boek *de Duivelsverzen* van Salman Rushdie. "Het zal ook de verklaring vormen waarom moslims gematigd reageren op de film."

Op de site van Arabische zenders staan ook opvallend weinig extreme reacties, zegt Hoogland die de Arabische websites heeft gelezen. "Ze zijn er wel hoor: 'Bin Laden, doe met Amsterdam wat je met Manhattan hebt gedaan', die reactie ben ik ook tegen gekomen. Maar het overgrote deel zijn berustende uitspraken in de trant van 'Allah is groot en zal overwinnen.'" Misschien komt de grote reactie later, net zoals bij Rushdie en de Deense Mohammed-cartoonist Kurt Westergaard. Hoogland heeft voor dat geval alvast een plan van aanpak besproken met zijn collega in Damascus, want in Syrië staat eenzelfde instituut als in Rabat. "We hebben met elkaar gesproken over wat we kunnen doen aan *damage control*,

Erik Jeene

Jan Hoogland

zoals een discussie organiseren op het instituut waarbij we uitleggen wat de vrijheid van meningsuiting in Nederland betekent.”

Discussie

Inderdaad, de film is niet zo erg als was verwacht. En hij is erg kneuterig in elkaar gezet, zegt politicologiestudent Jeene. “Drie maanden over zoiets doen, ik be-

ewige *Jude* uit 1940, waarin de Duitse filmmakers de kijker ook manipuleren met cijfers en suggestieve beelden en waarin uit de Thora wordt geciteerd om te bewijzen dat christenen en joden niet samen kunnen leven. “Als je kijkt naar de tactieken die in die film gebruikt zijn, die gebruikt Wilders ook.” En toch. De afgelopen jaren heeft Wilders de islam steeds

volgen van zijn film.” Hoogland gelooft evenmin dat Wilders het debat nu omarmt: “Aan het eind suggereert hij dat moslims kritisch moeten nadenken over de Koran. Maar dat is ondenkbaar. De Koran is vele malen heiliger dan welk ander religieus boek ook. Het is het rechtstreekse woord van God.” Jeene: “Van Allah.” Ismaël: “Dat is gewoon God. In het christendom en het jodendom is het God en bij de islam spreek je opeens van Allah. Het zijn die kleine dingen die een afstand creëren die er helemaal niet is.” Jeene: “Het is toch een andere godsdienst.” Ismaël: “Maar het gaat om dezelfde God, want er is maar één God.”

Vrijheid

‘De mensen die de afgelopen weken opriepen de film te boycotten, hebben ongelijk gehad.’ Die stelling ligt op tafel. Van Stokkom is het er niet mee eens: “Waarom? Elke burgemeester kan een demonstratie verbieden na een zorgvuldige afweging van de mogelijke gevolgen. Als het gaat om openbare ordekwesties kan verbieden legitiem zijn, waarom dan niet als er een film komt waarvan je kunt verwachten dat die aanzet tot haat of geweld?”

Jeene reageert: “Omdat je de vrijheid van meningsuiting niet te grabbel moet gooien. Ik zie de

vrijheid van meningsuiting als een grote verworvenheid. Het probleem met Wilders is dat hij het debat schuwt. Dat kan natuurlijk niet. Hij ontloopt zijn verantwoordelijkheid. We hebben gekeken naar de strategie van Hilary Clinton in de campagne tegen Barack Obama. En dan blijken kritische spotjes op YouTube of televisie te werken. Spotjes kunnen kort en bondig de zwakheden en tegenstrijdigheden in iemands argumenten blootleggen. Combineer beelden van Wilders die in het parlement wijst op de vrijheid van meningsuiting met een opsomming van organisaties waarmee hij niet in debat wil gaan – en een spotje is geboren.” Ismaël: “In de Koran staat dat je gewoon niet moet inlaten met iemand die jou beledigt.” Van Stokkom kijkt hem aan: “Jullie hebben gewoon de pech dat jullie in het meest seculiere land ter wereld vertoeven, misschien samen met Denemarken. Wij zijn zo seculier dat we ons niet meer kunnen voorstellen dat je ook religieus kunt leven. Als er ergens een cultuurstrijd gaande is, is dat in Nederland. Daarom ben ik ook somber over de toekomst. De cultuurstrijd gaat hier de komende decennia nog wel door. Met of zonder Wilders.” x

Tekst: Martine Zuidweg
Foto: Erik van 't Hullenaar

‘Ik geloof ook niet dat-ie echt wil discussiëren. Wilders is een kruisvaarder die domweg zijn eigen gelijk wil halen’

grijp helemaal niet hoe dat kan. Bovendien: nou heb je zoveel ogen op je gericht en dan doe je er dit mee.”

Maar *Fitna* wekt intussen wel de suggestie dat moslims en terroristen één pot nat zijn. Ismaël: “Ik vind het schandalig dat ik word gelijkgesteld aan iemand die in het vliegtuig stapt en in een toren vliegt, alleen maar omdat we hetzelfde geloof hebben. Ik ben ook vegetariër. Toen Pim Fortuyn werd vermoord door die dierenactivist, hoorde je niemand klagen over vegetariërs. Ik vind het schofterig om de 994.000 Nederlandse moslims die in de film worden aangehaald, in verband te brengen met terroristen. Dan ga je echt te ver.”

Fitna deed Ismaël denken aan een andere propagandafilm: *Der*

verworpen. Hij stelde de Koran gelijk aan de *Donald Duck* en wilde de moskeeën sluiten. “Tegen die achtergrond lijkt hij met deze film een ander pad te bewandelen. In die zin dat hij nu zegt dat moslims moeten gaan nadenken over hun geloof. Hij wil opeens de discussie aangaan”, zegt Van Stokkom. Ismaël: “Ik denk dat hij helemaal niet heeft willen discussiëren. Dat haat zaaien kun je niet vol blijven houden, misschien wil hij daarom nu de dialoog aangaan. Maar we hebben hem nog niet gezien.”

Van Stokkom: “Ik geloof ook niet dat-ie echt wil discussiëren. Wilders is een kruisvaarder die domweg zijn eigen gelijk wil halen. Ik denk dat hij gewoon geschrokken is van de mogelijk ge-

Flirten tussen de boeken

Koffie, flirten en flaneren: een dagje universiteitsbibliotheek is zoveel méér dan studeren alleen. “Het is zien en gezien worden. Eigenlijk net de P.C. Hoofdstraat, maar dan op de universiteit.”
Vox ‘studeert’ een dag mee in de UB.

08:30 uur

Portier Frank de Kieft ontgrendelt de deuren van Erasmuslaan 36, het officiële begin van een dag studeren. De bezoekers druppelen langzaam binnen. Er heerst een serene rust in de UB. Niets wijst op de grote stroom bezoekers die de bibliotheek later deze dag zal overspoelen. Verspreid door de studiezalen zit een handjevol studenten in stilte te werken. Wanneer er een bekende aanschuift bij een studeertafel, wordt er even begroet, waarna de studiewerkzaamheden weer worden hervat. De UB mag saai en studieus lijken, er zijn wel twee Hyves aan gewijd - UB-Hyve en Vrienden van de UB Nijmegen – met in totaal 267 aangesloten bibliotheekgangers. Hierop dus geen discussies over tentamenstof en studieboeken, maar polls als ‘Hoe dien je je te kleden in de UB?’ De optie met de meeste stemmen luidt: ‘Zo hip *as possible*; de UB is de ideale plek om dates te scoren!’ Gevolgd door: ‘Onverzorgd; joggingbroek met RU-trui (het liefst inclusief leerbaar voor de mannen).’ En humoristisch bedoeld of niet; de antwoorden op deze poll lijken een kern van waarheid te bevatten.

11:00 uur

Het wordt al drukker in de UB, de meeste studenten beginnen rond deze tijd aan hun studiedag. In tentamenperiodes zijn alle 430 kluisjes tegen de klok van elf uur bezet en de boekenmandjes uitgeleend. Het kost moeite om nog een plaatsje te bemachtigen aan de overvolle studeertafels en de kans op een beschikbare computer is bijzonder klein. “Het is veel gezelliger geworden in de UB,” vertelt portier Frank,

elkaar, zichzelf verschuilend achter het gegeven dat ze wél in de UB zijn. “De bibliotheek is een groot deel van mijn sociale leven”, vertelt economiestudent Karine Kruijff. Ze werkt als zaalwacht en studeert ook altijd in de UB. “Toen ik net ging studeren, was het een beetje nerderig om in de UB te zitten, absoluut niet zo gezellig als nu.” Sinds de heropening na de renovatie begin 2005, waarbij de bibliotheek onder meer werd uitgebreid met de Verdieping voor de Humanio-

‘De bibliotheek is een groot deel van mijn sociale leven’

“de bibliotheek is minder streng en stil dan vroeger.” Rogier van Schelven, student bedrijfswetenschappen, verklaart: “Vaak zitten mensen toch in de bibliotheek om afleiding te zoeken, anders zouden ze wel thuis studeren.”

Veel studenten gebruiken de bibliotheek, naast studieplek, als plaats om bekenden te zien. Het is een verantwoorde hangplek. Sommige studenten drinken de hele dag koffie en kletsen met

ra-collecties, weten steeds meer studenten de weg naar de UB te vinden. Karine: “Er lopen nu meer bekenden rond met wie ik koffie kan drinken. Ik heb dat ook wel eens een hele dag gedaan.”

13:30 uur

Na de lunch in de Rafter, Cultuurcafé of de lounge keert iedereen met tegenzin terug naar de studieplekken. Maar de aandacht is niet enkel gericht op de

.....

UB-ergernissen

Na urenlang data invoeren in SPSS, ben je als student aan een welverdiend bakje koffie toe. Bij terugkomst van het Cultuurcafé, zit er een wildvreemde achter jóúw pc. Waarom snappen die verdwaalde bèta's niet dat een screensaver met 'Deze pc is vrij!!!' nog steeds een bezette computer betekent?

.....

"Ik zit in de UB, dus ik kan hier niet praten, maar ik loop er even uit...." Studenten die hun telefoon opnemen in een studieruimte en hardop bellend deze ruimte uitlopen, kietelen de zenuwen.

.....

Lege pakjes sinaasappelsap op de tafels, pauzerende kinderen op de trap: rond eindexamentijd lijkt de UB wel een middelbare school. Bijzonder stoer om alvast rond te lopen op 'de uni', maar met een examenbundel economie op tafel val je als middelbare scholier wel meteen door de mand.

.....

"Houd je bacillen bij je!" Soms zou je het wel uit willen schreeuwen tegen die spottende student tegenover je. Helaas ben je te beleefd. Dan morgen maar ziek op bed.

.....

Een oudere man vraagt studenten om een stukje tekst te vertalen en houdt hen vervolgens constant van hun werk, op een toon die steeds minder vriendelijk wordt. Vieze mannetjes vallen meisjes lastig en kijken ongegeneerd porno. Iemand gebruikt het achterste mannentoilet om heimelijk sigaretten te roken en koffiebekertjes worden in de lounge verstopt, om vooral de vijftien cent korting bij het gebruik van eigen beker niet mis te lopen. Kortom, mag het allemaal iets minder gestoord?

.....

UB-typen

DE STUDENTIKOZE STUDENT

Onberispelijk gekleed. Studeert veelal bedrijfswetenschappen of rechten en is aangesloten bij een studentenvereniging of dispuut. Favoriete studieplek is de Leeszaal. Wordt vaak bellend aangetroffen in de hal of in gesprek met vrouwelijk of mannelijk schoon.

DE LETTERENSTUDENT

Zeer divers qua uiterlijk: van gothic tot corpsbal. Aan te treffen in de Verdieping. Meestal verzonken in literatuur.

HET MODEPOPJE

Knappe verschijning: kort rokje, make-up en hoge hakken. Favoriete studieplek: geen. Altijd in beweging, om maar gezien te worden.

DE STUDIEBOL

Is vrij zeldzaam. Arriveert 's ochtends als eerste en blijft tot sluitingstijd. Eet zijn zelf meegebrachte brood haastig op in de lounge en pauzeert nauwelijks. Mijdt contact met medestudenten om afleiding te voorkomen.

DE INTELLECTUELE GRIJSAARD

Meestal van het mannelijke geslacht. Wil ook op latere leeftijd zijn honger naar kennis nog stillen. Valt daarbij wel regelmatig in slaap.

DE BUITENSTAANDER

Weet zelf niet zo goed wat hij in de UB doet. Scharrelt wat rond, valt studenten lastig en schoolt samen met lotgenoten.

boeken. Kijken en bekeken worden en flirten zijn aan de orde van de dag. Volgens Rogier is het "een halve modeshow" in de bibliotheek. Zijn vrienden en studiegenoten Guido Veldhuis, Mark van der Mee en Roel van Meurs knikken instemmend. "Studenten trekken hun mooiste kleren aan", vertelt Roel. Volgens de vier vrienden besteden vrouwen meer tijd aan hun uiterlijk als ze naar de UB gaan dan mannen. Rogier verduidelijkt: "Je ziet veel meisjes met rokjes, perfect verzorgd haar en make-up." Guido vult aan: "Er zijn maar weinig vrouwen die een wijde hockeytrui dragen." Op het damestoilet bekijken studentes zichzelf aandachtig in de spiegel: een studente staat haar lange, blonde haren te borstelen, lippen worden voorzien van een extra laagje lipgloss en gezichten worden bijgepoederd. Karine (bloemenbloesje en halflange rok): "Een aantal jaar geleden was het in om een joggingbroek te dragen in de UB. Nu lopen er veel mooie meisjes rond, die er heel erg lekker uit proberen te zien. Vooral bij de kou in de Leeszaal denk ik: kind, wat doe je jezelf aan?"

De UB barst ook van de ijdele mannen – hoewel ze zichzelf eerder als 'nonchalant' zouden omschrijven. Ze zien er piekfijn uit: bloesjes, polo's en het haar gestyled in een quasi-achteloze coupe. Erik op 't Hof, student bedrijfswetenschappen, sjaaltje, keurige trui en nette spijkerbroek, zegt niet lang voor de spiegel te staan als hij naar de bibliotheek gaat. "Ik draag gewoon fijne studiekleding. Akkoord, in tentamenperiodes laat ik wél expres een studiebaardje staan."

Een gesoigneerd uiterlijk is één, daadwerkelijk opgemerkt worden is een tweede. In de Leeszaal flaneren meisjes in strakke truitjes en korte spijkerrokjes langs de studeertafels. Wanneer ze passeren, draaien alle mannenhoofden om. Sommige studenten gaan nét iets te vaak van tafel naar tafel, om telkens op smoezelende toon een gesprekje aan te knopen. En als ze in een ruimte komen waar ze wel vrijuit mogen praten, doen ze dat iets te uitbundig en met hard ge-

lach, zich uiteraard bewust van een omgeving die meeluistert. Rogier grapt: "Het is zien en gezien worden. Eigenlijk net de P.C. Hooftstraat, maar dan op de universiteit."

Voor wie wil is de UB een waar sjansparadijs. Er wordt verleidelijk gelachen en volop oogcontact gezocht. Karine vertrouwt toe: "Als je wilt is de Verdieping de ideale flirtplek voor overdag." Onlangs heeft ze na sluitingstijd een briefje gevonden, waarop in het Frans stond geschreven of een meisje zin had om te sucer, met daaronder een telefoonnummer. In de bibliotheek blijft het doorgaans bij het maken van oogcontact: toenaderingspogingen worden nauwelijks ondernomen. Erik vertelt: "Mensen merken elkaar vooral op in de UB, maar spreken elkaar in de kroeg pas aan." Karine is het hiermee eens: "Ik word in de stad regelmatig aangesproken met: 'hé, ben jij niet dat meisje van de UB?'"

In de Utrechtse UB schijnen studenten de studiekabinetten met matglas geregeld te gebruiken voor 'intieme onderonsjes'. Gebeurt dat in Nijmegen ook? Rogier denkt niet "dat er veel seks is in de bibliotheek. Er is wel een ruim invalidentoilet, maar daar staan altijd acht mensen voor te bellen!" Karine weet wel beter: "Mijn collega trof een vriend stelletje aan in een zijkabinet van de Leeszaal. En afgelopen Valentijnsdag ontdekte ik in een glazen studiekabinet in de Verdieping twee mensen die onder de tafel op elkaar lagen. In zo'n aquarium!"

15:30 uur

De concentratie neemt af. Er wordt driftig ge-sms't en gefluit: "Koffietje doen?" Weer vertrekken studenten richting de Rafter, het Cultuurcafé en de lounge, voor een 'korte' pauze. Die koffiecultuur brak Marleen Smitskamp (student politicolgie en oprichter Vrienden van de UB-Hyve) op en tegenwoordig studeert ze nog nauwelijks aan de Erasmuslaan: "Op een gegeven moment werd het gewoon té gezellig. Toen ik net studeerde, kon ik juist goed studeren in de UB, maar nu ken ik er teveel mensen. Ik ging vaak naar het

'Het is zien en gezien worden. Eigenlijk net de P.C. Hooftstraat, maar dan op de universiteit'

Cultuurcafé om een bakkie te doen, want de koffie in de lounge is vies. Mijn pauzes duerden steeds langer. Er is gewoon teveel afleiding."

16:00 uur

De geplande tijd waarop studenten verder willen, nou ja moeten studeren. Met een zucht en een steun worden de boeken weer opengeslagen. Nog eventjes en dan is het etenstijd. Vrienden, disputen en studiegenoten studeren in groepsverband in de bibliotheek om de studie enigszins draaglijk te maken. Uitgaansavonden worden uitvoerig besproken, sms'jes ge-

animeerd voorgelezen en om de haverklap staan ze op om koffie te gaan drinken.

Rechtenstudenten Floris de Wit en Dario Smit, beide lid van dispuut Faunus, studeren in tentamenperiodes samen met een groot deel van hun dispuut in de UB. Ze zouden er best vaker willen zitten, maar volgens Floris schiet hun studiehouding tekort. Dario zegt bovendien "meestal misselijk" te zijn. Samen studeren werkt volgens beide heren stimulerend. "Op ongedisciplineerd studiegedrag spreken we elkaar aan", vertelt Floris. "En het wekt een schuldgevoel op als een ander gedisciplineerd bezig

is en jij zelf niet. Bovendien is het relaxed om in de pauzes met vrienden bij elkaar te zijn." Buiten komen Floris en Dario een vriend tegen die vaak samen met hen studeert. Psychologie-student Tarik Brummelaar onthult wie de drijvende kracht is achter de grote groep mannelijke studenten: "Sjaan! Een vriend van ons heeft een ijzeren discipline. We noemen hem de sessiemeester. Hij bepaalt hoelang we studeren en wanneer we pauzeren."

17:30 uur

Etenstijd. Wordt het eten in de Rafter of friet halen bij de dichtstbijzijnde snackbar, en daarna verder studeren in de UB, of toch naar huis gaan om daar te eten? De meeste studenten kiezen voor het laatste en houden het rond half zes voor gezien. Bij de gedachte aan het Rafter-eten trekt Floris een smerig gezicht: "Nee, alsjeblieft geen Rafter, ik ga liever gewoon dood."

22:00 uur

Medewerkers lopen de laatste overgebleven studenten langs met een vriendelijk 'wij gaan zo sluiten'. Bij de pc's worden essays haastig opgeslagen of verstuurd. Boeken verdwijnen in de mandjes, computers worden afgesloten en stoelen aangeschoven. Bedaard en moegestudeerd zoekt iedereen zijn kluisje op. Maar tot sluitingstijd in de bibliotheek blijven, staat niet per se gelijk aan een productieve studieavond, weet Rogier. "Na het eten in de Rafter gaan we koffie drinken en een biertje doen in het Cultuurcafé. Om 22:00 uur gaan we naar huis. Eigenlijk doen we na het eten niks meer. Ach, het gaat toch om het gevoel van dat je in de UB bent." x

Tekst: Renee van de Schans
Foto's: Duncan de Fey

Doen & laten

Concert Aux Raus

Ben je leuk naar een bandje aan het kijken, stort er plotse-ling een flatgebouw neer. O nee, het was toch de band. Aux Raus is niet zo van de nuance. Hun gabberpunk geeft het gevoel alsof je tien Red Bulletjes achter de kiezen hebt en een pilletje te veel. Zei daar iemand 'opgefokt'? Och, zo mag je het best noemen. De heren hebben al een aardige reputa-tie opgebouwd in het livecircuit. Niet zo veel bands hebben de twijfel-achtige eer om hardhandig te zijn verwijderd van het festival waar ze zelf spelen. Het overkwam Aux Raus op het Virusfestival. Het zijn van die concerten die je echt een keer gezien moet hebben. /AvdH

Zaterdag 5 april, Merleyn, 22:00 uur, 6 euro

Dance Wolfskuil

Het was een tijdje stil rond Wolfskuil Records. En dat is wel het laatste wat je van het Nijmeegse label verwacht. Niet stilte maar beukende techno is immers hun handelsmerk. Darko Esser, Piet van Dongen, Giorgos Gatzigristos, LL en Bart Thissen zijn de Nijmeegse trots van het label. Maar ook Joris Voorn, Hakan Libdo en DJ Yellow hebben inmiddels ou-derwetse zwarte schijven uitgebracht bij het label. Voor de laatste Wolfskuilrelease van DJ Yellow gingen wereldwijd de technohanden op elkaar. Waar je als klein stadje toch groot in kan zijn. De herrijze-nis van Wolfskuil wordt gevierd met een Planet Rose Special waar Yel-low voor uit Parijs komt overvliegen om het feestje een Frans tintje te geven. En iedere feestganger weet dat de party's in Parijs de laatste jaren de beste zijn. /AvdH

Zaterdag 12 april, Doornroosje, 23:00 uur, 14 euro

Workshop Creatief Schrijven

Een beetje literaire carrière begint in de studententijd. Bedenk ook dat een bestsellerauteur fluitend meer dan een ton per jaar omzet, en dat gaat je als junior kantoor-pikkie nooit lukken. Alle reden om eens te investeren in je schrijfkwaliteiten. In het beste geval breek je door en heb je voor de rest van je leven een luizenbaantje; uitslapen, boekje schrijven, café in en je daar laten bewieroken door literaire groupies. In het slechtste geval leer je net iets makkelijker schrijven en tik je dat werkstuk in het vervolg weg als was het een krabbeltje op Hyves. Vergeet niet Cultuur op de Campus voorin je bestseller te bedanken voor dit eerste duwtje richting literaire doorbraak. /AvdH

Woensdag 9 april, De Rode Laars (Erasmusgebouw), 13:30 uur, gratis

Theater Misery

Het boek was al spannend en de film maakte onze reeds af-gekloven vingernagels alleen maar korter. En dan is er nu ook een theaterversie van Stephen Kings *Misery*. Het verhaal speelt zich vooral af in de slaapkamer van de gewonde schrijver Paul Sheldon, gespeeld door Victor Löw. Mirjam de Rooij speelt verpleegster Annie. Saillant detail is dat de twee in het dagelijks leven getrouwd zijn. En wie het verhaal van *Misery* een beetje kent (en wie kent het niet?) begrijpt dat het echtpaar Löw hun echtelijke frustraties niet meer aan de keukentafel hoeft uit te spreken, dat kunnen ze nu gewoon in het theater wegwerken. Het succes van *Misery* staat of valt bij het scenario en de acteurs. Dat lijkt in dit geval perfect te zijn uitgewerkt. Alvast de nagels niet meer knip-pen, die gaan er in de schouwburg wel af. /AvdH

Zaterdag 12 april, Stadsschouwburg, 20:00 uur

'Een bestseller in zijn genre'

"Een dots van een boek," zo beoordeelt Jos Joosten trots zijn eigen werk. Boekhandel Roelants puilt uit van de wetenschappers die de hoogleraar moderne letterkunde komen feliciteren met zijn nieuwe essay-bundel *Misbaar*. "Niet echt veel bekende Nederlanders hè", constateert Joosten terwijl hij de boeken-winkel rondkijkt. Dat misschien niet, maar er is dan weer wel een overvloed aan bekende literatuurvor-sers aanwezig. En paparazzi is er ook. Het kroost van Joosten zet, gewapend met het fototoestel, het pu-bliek op de digitale plaat.

Het is een buitenkansje om plaatjes te schieten van de top van de Nederlandse en Vlaamse onderzoekers van moderne literatuur. De boekpresentatie is handig ge-timed tijdens het driedaagse congres 'Achter de Letteren', waardoor vandaag ook vele Vlamingen op de boekpresentatie zijn afgekomen. Zelfs Hugo Brems, een van de samenstellers van de Nederlandse literatuurgeschiedenis, is aanwezig. "Denk je dat de flarfdichters nog in je boek worden opgenomen, Hugo?" vraagt Joosten.

"In een tweede druk wellicht", zegt de Vlaming. De flarfdichters hebben de boekenborrel geopend met hun flarf-werk. Dat is poëzie gemaakt met hulp van Google-resultaten. Flarfers Willem Bongers en Jeroen van Rooij, voormalige studenten van Joosten uit Utrecht, blij-ken allerminst onder de indruk van het

kundige en dus kritische publiek. "Eindelijk eens een pu-bliek dat de poëtische verwijzingen snapt", stelt Jeroen van Rooij. Tenminste niet zo'n ingedutte grijzende hoogle-raar, die Joosten, zeggen de dichters over hun voormalige docent. Tot datzelfde slag van jonge bevlogen hooglera-ren moderne letterkunde behoort ook Thomas Vaessens, die ooit samen met vrienden Joosten en Geert Buelens door *Elsevier* werd bestempeld als de Kwik, Kwek en Kwak van de neerlandistiek. Een typering waar Vaessens liever niet aan wordt herinnerd. Dan zullen alternatieven

als de Crosby, Stills & Nash van de neerlandistiek, de Toppers, de Ajax, PSV en Feyenoord of de Hermans, Reve en Mulisch onder de professoren moderne let-terkunde ook wel niet worden gewaardeerd. Maar als de heren in dit tempo naam blijven maken, staan Buelens, Joosten en Vaessens over enkele jaren zelf in het rijtje van grote trio's.

Dat het maar discussie mag oproepen, wenst Vaessens *Misbaar* en ook zijn eigen schrijf-sels toe. Het gevaar is dan wel, zo doceert de hoogleraar, dat bij kritiek op persoonlijk getinte essays, zoals Joosten ze schrijft, kritiek op de idee wordt verward met kri-tiek op de schrijver. Zo misselijk is Joosten niet, leren we. Die kan wel wat hebben. Toch is de schrijver van *Misbaar* enigszins gespannen over de recensies. Hij mag zich dan bewegen op het snijvlak van journalistiek en wetenschap, het is de vraag hoe de critici hem beoordelen. Veel letterknechten in dienst van dagbladen en tijdschriften hebben nog een rekening openstaan met academici.

"Als het maar besproken wordt", duimt uitgever Marc Beerens van VanTilt. Bee-rens spreekt de verwachting uit dat *Misbaar* een bestseller wordt. Met de belang-rijke toevoeging: "in zijn genre". /AvdH

HotSpot uit

Vier jaar terug schreef ik op deze spot lovend over Eli, een vorige uitbater van Berg en Dalseweg 48a. Dat heeft niet mogen baten. Daarna ging dit pand verder onder de vlag *Bij ons*. Dat was geen vetpot. Sinds afgelopen oktober heet dit verdomhoekje *Lodewijk*.

Op voorhand staan de sterren gunstig. Want de man achter de schermen heet Steven Heijnen. Deze verfijnde Nijmeegse evenknie van de omstreden nationale kroegendokter Sjoerd Kooistra maakte eerder *Het Heimwee*, *De Fusie*, *Wijmpjes*, *De Schat* en *Tante Koojsje* groot – en deed ze vervolgens van de hand.

Anno nu doet Heijnen zijn ding in *New Dutch*, de hippe broodjeszaak in Marikenstraat. En runt hij dus samen met twee ex-werknemers *Lodewijk*.

Vooraleer we aan tafel kunnen, *Lodewijk* doet niet aan reserveren, antichambrenen we aan de bar annex minuscuul lounge-

Foto: Bert Beelen

Lodewijk

Berg en Dalseweg 48a • t: 024 322 3333 • dagelijks vanaf 12.00 u (zo ontbijt vanaf 11.00 u) • voor: € 4,50 – 9,50 • hoofd: € 14, 5-0 – 16,00 • na: € 4,50 – 5,50 • wijn: € 19,95 – 45,00 per fles

hoekje en rookhoek. Exact dezelfde set up als bij Eli. Maar wel met ander publiek. Waar Eli vooral halfhippe studentikozen aantrok, staan hier lamswollen middenstanders en jolige consultants ons blauw te roken. René Peters, Heijnen-vazal en chef-ober in *Lodewijk*, laveert ons naar een tafeltje. Het liep al aardig, maar een stukje in *De Gelderlander* van afgelopen week heeft een kleine stormloop ver-

oorzaakt, verzucht hij glimlachend. We laten onze ogen glijden over het op spiegels geschilderde menu. Wat meteen al een voorbeeld van horeca-gogme is: variatie, maar geen ellenlange lijsten met gerechten. Zo kun je effectief inkopen.

Nog voor onze magen echt gaan knorren, schuift René zwierig een bord rode mul met een salade met dragon en zeekraal en een bakje coquilles "Thermidor"

onder onze neuzen. Thermidor staat voor met kaas gegratineerde zeekreeft in romige saus. *Lodewijk* maakt er een rijke kaussaus van waarin drie ontpantserde jacobsmosselen dobberen. *Lodewijk* is goed in vis. Zowel mul als coquilles zijn *comme il faut*: krokant van buiten en tegen rauw aanschurkend van binnen. Ook de lamsfilet van het hoofdgerecht is volgens de regels der kunst bereid: rosé, maar geen bloedbad. De lichte jus met knoflookvermoeden, de lente-groenten en de aardappelpuree toneren prima. Dan het enige missertje: net iets te lang gebraden stukjes ossenhaas. Maar de udonnoedels, de broccoli en de courgette hebben de juiste beet. We kijken beteuterd als we horen dat de panna cotta met verse frambozen op is. Het zij zo, liever nul op het rekest dan opgekalefaterd spul van eergisteren. /Ron Welters

Snapshot

Waar is het te doen? Op woensdag 26 maart vergaapte uw Vox-verslaggever zich aan de finalisten van de Nijmeegse Nacht van het Open Podium, een talentenjacht voor beginnende cabaretiërs en kleinkunstenaars.

Tekst en fotografie: Jacqueline van Dongen

Jop vond de jongens van *Nooit van Gehoord* het leukst maar Sarah (pedagogiek) is het niet met hem eens: "Ik vond de winnaars, LOS, ook echt het beste. Vooral hun liedje over dat kippenhok en die vliegen was heel grappig!"

Yengche en Danique komen binnenkort in Nijmegen studeren en praten met Danh: "Die jonge jongens van het eerste optreden die dit voor hun lol doen, dat is veel knapper dan mensen die van het conservatorium komen."

"We waren wel een beetje nerveus!" geven de jonge verliezers *Nooit Van Gehoord* (18, 18 en 19 jaar oud) toe: "Jammer dat we verloren hebben, maar we hebben wel een goede show gegeven."

Rappelprocedure Universiteitsbibliotheek

Vanaf april 2008 wordt de rappelprocedure van de Universiteitsbibliotheek (UB) aangepast. De UB wil daarmee bereiken dat de collectie nog beter beschikbaar is.

De belangrijkste wijzigingen:

- de boete gaat direct na het verstrijken van de uitleen-termijn in;
 - de lener wordt al bij het tweede rappel (11 dagen na het verstrijken van de uitleen-termijn) uitgesloten van verder leenverkeer totdat het geleende werk is terugbezorgd en de boete is voldaan.
- De procedure wordt als volgt: 3 dagen voor het verstrijken van de uitleen-termijn krijgt men een gratis 'reminder'; 1 dag na de vervaldatum volgt het eerste rappel en gaat de boete in, tien dagen later volgt

het tweede rappel en gaat de blokkade in; 21 dagen na de vervaldatum volgt een derde rappel. Als het geleende werk daarna niet wordt ingeleverd, zal een rekening volgen met daarin gespecificeerd de verschuldigde boete, de administratiekosten en de vervangingswaarde van het boek.

De volledige regeling is te vinden op www.ru.nl/ubn/rappels

Information for foreign staff available in English online

Since the 1st of February, foreign members of staff at Radboud University can find all information concerning Radboud University and working at the university on the intranet site www.radboudnet.nl/english. All information on this site is in English.

Nieuwgezicht

Naam: Kristina Janzen

Leeftijd: 27

Was: Student bij management-wetenschappen

Is: Promovendus bij management-wetenschappen

Sinds: 16 februari 2008

Het luie studentenleventje is voorbij...

"Ach, het is een beetje wennen om te werken, maar het bevalt goed. Ik werk nu van acht tot vijf, dat is wel anders als je studeert. Dan doe je veel 's avonds. Momenteel ben ik vooral bezig met het lezen van artikelen, het ontmoeten van collega's en het uitdiepen van het onderwerp. Ik ben druk met duurzame producten en de belangrijke *stakeholders* daarbij."

Heb je zelf ook iets met duurzame producten?

"Ik vind het belangrijk dat er duurzame producten zijn, maar ben min of meer toevallig in dit onderwerp gerold. Het is een belangrijk thema voor de maatschappij en erg *up to date*: het wordt steeds belangrijker om milieuvriendelijk te handelen."

Je komt uit Duitsland: ben je van plan je definitief in Nederland te vestigen?

"Ik woon nog in Duitsland, net over de grens in Kleve. Ik sport daar ook, maar wil qua werk graag in Nederland blijven. De academische wereld is hier beter dan in Duitsland. Daar heb je grote colleges – een prof voor duizend studenten – en is de sfeer veel formeler."

Welke sporten beoefen je in Kleve?

"Ik fitness en doe aan aerobics en soms aan tennis. Misschien dat ik binnenkort ook in Nijmegen ga sporten. Verder ga ik graag op vakantie: ben laatst nog twee maanden in Australië geweest en ga dit jaar naar Amerika. Ik kijk nu al uit naar de congressen die ik mag bijwonen voor mijn promotie-onderzoek. Als je alleen hier bent, dan mis je zoveel!"

Algemeen

Studentenkerk Nijmegen, Erasmuslaan 9

- 2 april, 20.00 uur: Leven met sterven
 - 7 april, 19.45 uur: Meditatie Tahara
 - 9 april, 19.30 uur: Taizéviering
 - 10 april, 12.30 uur: Lilapause
 - 15 april, 18.00 uur: Eten met idealen – Let kids smile, opgeven voor 12.00 uur
 - 15 april, 19.30 uur: Bijbel creatief
 - 17 april, 19.00 uur: Omgaan met rouw en verdriet
 - 21 april, 19.45 uur: Meditatie Tahara
 - 22 april, 18.00 uur: Crossroads, opgeven
 - 24 april, 12.30 uur: Lilapause
 - 24 april, 19.00 uur: Leeratelier: studeren en zingeving
- Vieringen op zondag:
www.ru.nl/studentenkerk
Opgeven info@studentenkerk.ru.nl of 024-3619188

Studenten

Donders Colloquium

April 4, 15h00: Formal Donders Colloquium given by: Adrian M. Owen (MRC Cognition and Brain Sciences Unit (CBU)). "When thoughts become actions: using fMRI to detect awareness in disorders of consciousness". Location: Colloquium Room F.C. Donders Centre.
www.fcdonders.ru.nl

Science Café

8 april, 20.00-22.00 uur, Science Café Nijmegen in Café van Buren, Molenstraat 89. Thema: 'De opkomst van China'.
www.sciencecafenijmegen.nl

Informatiemiddag

'Werken bij de Europese Unie!
10 april, 15.45-17.30 uur, CC3. Presentatie over een traineeship van drie tot vijf maanden bij de EU.
Aanmelden: infobama@dsz.ru.nl

Alpha-cursus Nijmegen

10 april, Alpha-cursus: Zou er meer zijn? Op een vrijblijvende manier kennis maken met het christelijk geloof.
www.alpha-cursus.nl

Open dag/Open Day

Research Master Cognitive Neuroscience
April 11, 13h00-17h00, F.C. Donders Centre for Cognitive Neuroimaging, Kapittelweg 29. Open Dag/Open Day research master Cognitive Neuroscience.
www.ru.nl/master/cns

Schrijfvondens Amnesty Studentengroep

15 april, 19.00-20.00 uur. Rota 1, TvA 6.

Debat 'Hoe hedendaags is de Sociologie?'

18 april, 14.00-16.00 uur, GN 3. Debat: Hoe hedendaags is de Sociologie? Met Kees Schuyt emeritus hoogleraar en huidig Raad van State-lid en Wout Ultee, hoogleraar Sociologie.
www.dengeitenwollensoc.nl

SIKS Symposium

April 22, 13:30-17:00, in HG00.307. A

half-day symposium 'The Dynamics of Knowledge and Interpretation' under auspices of SIKS (the Dutch research school for Information and Knowledge Systems). Goal: present research on conceptualization processes.

<http://osiris.cs.ru.nl/~janos/SIKS-conference>

Titus Brandsma Instituut jubileum

12 april om 10.30 uur: symposium Spiritualiteit: zoeken, proeven, doen. Veertig jaar Titus Brandsma Instituut in De Vereniging, Nijmegen.
www.ru.nl/titusbrandsma

Symposium en filmdebat Seks en religie

24 april, 14.30-21.45 uur, TvA 1.0.02. Symposium: Seks en religie. Tussen taboe en extase. Afsluitend debat over de La batalla en el cielo.
www.ru.nl/seksenreligie

Symposium CPO

24 en 25 april, Engelstalig symposium "Migration, Citizenship and Law Conference in tribute to Kees Groenendijk" plaats, georganiseerd door CPO.
www.symposia.cpo.nl

Cultuur op de campus

- 2 april, 19.00-21.00 uur, CC3. Film: Control (2007, Anton Corbijn). Entree € 1,50 (studenten) of € 2,50.
- 8 april, 20.00 uur, CultuurCafé. Band: Only Seven Left
- 9 april, 13.30-16.30 uur, De Rode Laars, E2.64. Workshop: Creatief schrijven i.s.m. Op Ruwe Planken
- Aanmelden: spc@student.ru.nl of 024-3612823. Deelname gratis.
- 9 april, 19.30-21.15 uur, CC3. Film: Adam's Apples. Entree € 1,50 (studenten) of € 2,50.
- 10 april, 12.45-13.30 uur, De Rode Laars, E2.64. Theatergroep Artzénico speelt Silencio/Stilte.
- 15 april, 20.00-22.00 uur, CultuurCafé, Nijmeegse voorronde Nootuitgang.
- 16 april, 20.00-22.00 uur, CultuurCafé. Theatersport: Buiten Bereik vs. Licht Bespot.
- 17 april, 12.45-13.30 uur, De Rode Laars, E2.64. The work of director Michel Gondry
www.ru.nl/cultuuroopdecampus

Soeterbeek Programma

Mediscussie

8 april, 12.45 uur, Café Aesculaef, Soeterbeek Programma i.s.m. MfVN, Mediscussie: 'De Pil van Drion'? Hoe moeten medici omgaan met een pil waarmee mensen die het leven niet meer zien zitten, eenvoudig uit het leven kunnen stappen?
www.ru.nl/mediscussie

Film en debat: Das Leben der Anderen

22 april, 19.00 uur, CC3. Film en debat i.s.m. Cultuur op de Campus: Das Leben der Anderen. Dr. Yvonne Delhey geeft inleiding, campusdichter Bart van Oost schrijft een gedicht.
www.ru.nl/filmendebat

Publiekslezingen Filosofie

9 april, 19.30-21.30 uur, CC5: 'De verlichte stad', Harm Boukema.

16 april, 19.30-21.30 uur, TvA 1.0.35: 'De stad en duurzame banden tussen mensen', Marcel Becker

23 april, 19.30-21.30 uur, CC5: 'De stad als plaats van waarheid', Chris Bremmers
Publiekslezingen Filosofie in de reeks 'De Stad', aanmelding verplicht.

www.ru.nl/filosofie/publiekslezingen

Promoties & oraties

3 april, 13.30 uur: promotie mw. B. Güroglu (Soc. Wet.) 'Development of Dyadic Peer Relationships: Friendships and Antipathies'.

3 april, 15.30 uur: promotie drs. J.A. Knoop (Med. Wet.) 'Cognitive behaviour therapy for chronic fatigue syndrome: Analysis of the treatment response'.

4 april, 13.30 uur: promotie mw. drs. M.O.M. van de Ven (Soc. Wet.) 'Breathe in life Intrapersonal Determinants of Quality of Life and Smoking Behaviour in Adolescents with Asthma'.

4 april, 15.45 uur: oratie prof. mr. P.H.P.H.C.M.C. van Kempen, benoemd tot hoogleraar Rechtsgeleerdheid 'Repressie door mensenrechten'.

9 april, 13.30 uur: promotie mw. drs. M. Hoeve (Soc.Wet.) 'Parenting and Juvenile Delinquency'.

9 april, 15.30 uur: promotie mw. drs. C.M. Kets (Med.Wet.) 'Hereditary colorectal cancer with unknown genetic defect. Lynch syndrome and beyond'.

10 april, 13.30 uur: promotie mw. drs. J.S.E. Dijkers (Soc.Wet.) 'Work-home interference in relation to work, organizational, and home characteristics'.

10 april, 15.45 uur: afscheidscollege prof. dr. A.P. Borsboom (Soc.Wet.) 'Tegenvoetiers en Medeburgers. Alternatieve vormen van leren en filosoferen in Aboriginal Australië'.

14 april, 13.30 uur: promotie mw. G.N.S. Ricard (Med.Wet.) 'Evolution and genome structure of anaerobic ciliates'.

14 april, 15.30 uur: promotie ir. J. van Deelen (FNWI) 'III-V compounds solar cells materials studies and development of thin-film and tandem cells'.

16 april, 13.30 uur: promotie drs. P.J.J. Goossens (Med.Wet.) 'Nursing care for outpatients with bipolar disorder: A study of current practice, care needs, coping and quality of life'.

16 april, 15.30 uur: promotie drs. D.H. Lujendijk (Religiewet.) 'Kalarippayat. The Structure and Essence of an Indian Martial Art'

17 april, 15.45 uur: oratie prof. dr. R.G.J. Meulenbroek (Soc.Wet.) 'Cognitive neuroscience on the move'

18 april, 13.30 uur: promotie drs. A.J. Hommersom (FNWI) 'On the Application of Formal Methods to Clinical Guidelines, An Artificial Intelligence Perspective'.

18 april, 15.45 uur: oratie mw. prof. dr. P. Fikkert (Letteren) 'Kijk op klank'.

Lustrumconcert QHarmony

Studentenorkest QHarmony is een groot harmonieorkest met 70 muzikanten. Dit jaar bestaat QHarmony tien jaar en viert dit met een concert getiteld '10 Past Q' op 10 april om 20.00 uur onder leiding van dirigent Albert van der Heide.

Tijdens dit concert vinden twee bijzondere uitvoeringen plaats: de wereldpremière van een compositie van de hand van de Nederlandse componist Carl Wittrock en de uitvoering van het concertwerk Rubicon van de Vlaamse componist Bert Appermont met zang sopraan en duduksolist.

Plaats: Stadsschouwburg Nijmegen.

Toegang: volwassenen €15,-, studenten €10,-, tot 16 jaar €7,50

Voorverkoop: via website www.qharmony.nl

Radboud Reppen en Roeren:

De kunst van het ziek zijn

Radboud Reppen en Roeren, het kleinschalige cultuurprogramma van Personeelsvereniging Radboud in de Faculty Club Huize Heyendaal, sluit het eerste activiteitenjaar af op dinsdag 15 april met een programma op het snijvlak van geneeskunde, beeldende kunst en literatuur.

Aan bod komt hoe schilders en schrijvers ziekten en genezing, maar ook aftakeling en dood in hun werk hebben opgenomen en verwerkt, komt aan bod. Deze avond wordt georganiseerd in samenwerking met de Stichting Vrienden van het Anatomisch en Pathologisch Museum en de Kunstcommissie van UMC St Radboud.

Inschrijven (noodzakelijk) tot 11 april met opgave personeels- of studentnummer, per e-mail: personeelsvereniging@pvru.umcn.nl

www.ru.nl/pv/cultuur

meer mededelingen op pagina 30

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- Hoofd Afdeling Studentenbegeleiding (ASB) 0,8 fte
Dienst Studentenzaken
- Onderzoekers natuurwetenschappen en theologie (1,5 fte)
- Onderzoekers geesteswetenschappen en theologie (1,5 fte)
Faculteit der Religiewetenschappen
- Universitair docent Intellectuele Eigendom (0,8 fte)
Faculteit der Rechtsgeleerdheid

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus:

voxcampus@communicatie.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Bea Ros (hoofdredacteur a.i.),

Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den

Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob

Goossens, Marjolein Pijnappels, Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve,

Walter Breukers, Anouk Broersma, Gaby van

Caulil, Bregje Cobussen, Jacqueline van Dongen,

Jaap Godrie, Alex van der Hulst, Roel Neijts, Romy

van den Nieuwenhof, Oscar Paling, Sid Schaecken,

Renée van de Schans, Ilse Schuurmans,

Teun Verberne, Ruud Vos, Ron Welters, Anna van

de Weygaert, Christiaan de Wit

Columnisten: Mgt, Peter van der Heiden,

Henk van Houtum, Lisa Westerveld

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan

de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Miesjel van Gerwen, Merlijn Draisma,

Michiel Vijselaar

Redactieraad: prof. dr. C.C. van Baalen, M.B.W.

ter Berg, drs. R. van den Brink, dr. E. Denessen,

S.C.W. ter Hart, prof. dr. R. Holdrinet,

W. Scholten, prof. mr. P.J.P. Tak, J. de Vos

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno,

Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745,

zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox

024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€ 25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: € 35,- over te maken op gironummer

2367526 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Nijmegen Vox.

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: Bert Beelen

Vox Campus

Vox Campus verschijnt in Vox onder verantwoordelijkheid van de afdeling Communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie: Carin Bökkerink (coördinatie),

Kelly Huijsmans, Karen Thoms

Redactieadres: Comeniuslaan 6, Postbus 9102,

6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@communicatie.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in

Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de

week voor verschijning. De volgende Vox Campus

verschijnt op donderdag 17 april.

Open Dag Anatomisch Museum

Tijdens het Nationaal Museumweekend is het Anatomisch Museum op zondag 6 april open van 11.00 tot 16.00 uur en verzorgen studenten geneeskunde gratis rondleidingen door het museum.

Het Anatomisch Museum is onderdeel van het UMC St. Radboud en laat zien hoe ons lichaam zich ontwikkelt en hoe het gebouwd is. Er is een collectie embryo's en foeten, die de ontwikkeling van de menselijke vrucht laat zien vanaf de conceptie tot aan de geboorte. Adres Geert Groteplein 21.

www.umcn.nl/museum

Personeels Vereniging

Cursussen digitale foto- en videobewerking

- Digitale videobewerking (Pinnacle Studio 11)

Dinsdag 1, 8, 15, 22 en 29 april van 19:30-22:00 uur,

kosten: € 50,- p.p. (incl. cursusbok, koffie en thee).

- Digitale fotobewerking voor beginners

(Photoshop Elements 5.0)

Donderdag 10 en 24 april en 8, 15, 22 en 29 mei van 19:30-22:00

uur. Kosten: € 60,- p.p. (incl. handleiding en CD-ROM met oefenmateriaal en koffie en thee).

- Digitale fotobewerking voor gevorderden

(Photoshop Elements 5.0)

Dinsdag 6, 13, 20 en 27 mei van 19:30-22:00 uur.

Kosten: € 40,- p.p. (incl. koffie en thee).

In de opleidingsruimte in het Gymnasium staan voldoende PC's voorzien van de juiste programmatuur, die onder voorwaarden ook buiten cursustijden te gebruiken zijn.

Aanmelden uitsluitend via e-mail aan het PV-bureau onder vermelding van de cursusnaam en naam en personeelsnummer personeelsvereniging@pvru.umcn.nl

www.ru.nl/pv

Bachelor voorlichtingsdag 5 april

Op zaterdag 5 april van 09.30-17.00 uur organiseert de universiteit weer een Bachelor voorlichtingsdag. Voor scholieren en andere geïnteresseerden die willen weten wat men in Nijmegen kan studeren. Op deze dag kan er kennis gemaakt worden met opleidingen, kan de sfeer op de campus geproefd worden en is er volop gelegenheid om met studenten en studievoorlichters te praten.

www.studeren-in-nijmegen.nl

Keuzemodel Arbeidsvoorwaarden FLeX open

FLeX, het elektronische simulatieprogramma van het Keuzemodel Arbeidsvoorwaarden, is weer opengesteld tot en met 31 oktober. Via de FLeX-applicatie kan men een keuze voor 2009 maken en het deelnameformulier elektronisch invullen en printen. Nieuw is dat FLeX niet langer gebruik maakt van een apart wachtwoord, maar het RU-wachtwoord. Dat is hetzelfde wachtwoord als gebruikt wordt om op het RadboudNet te in te loggen, de inlogcode is het personeelsnummer (u.....)

www.radboudnet.nl/arbeidsvoorwaarden

International Earth Day 2008

Op 22 april wordt International Earth Day gevierd. Het Universitair Milieu Platform Nijmegen en studievereniging Milieuprisma organiseren dan een aantal activiteiten m.b.t. duurzame ontwikkeling om hier aandacht voor te vragen. Er zijn workshops, lezingen, een debat en een informatiemarkt rondom het thema duurzaamheid. In het afsluitende debat gaan sprekers van de gemeente Nijmegen, docenten van de universiteit en anderen in gesprek n.a.v. een concreet plan voor duurzame ontwikkeling voor de universiteit. Dit plan is opgesteld door de International Earth Day commissie m.b.v. de gemeente Nijmegen.

www.ru.nl/ump

Leeratelier studeren en zingeving

Op 24 april vindt van 19.00- 21.30 uur de eerste van zes bijeenkomsten plaats van het Leeratelier studeren en zingeving. Het thema van de eerste bijeenkomst is 'Je eigen geschiedenis in relatie tot religie/spiritualiteit'. Deze en volgende bijeenkomsten zijn bedoeld voor studenten religiewetenschappen, spiritualiteit, theologie en andere geïnteresseerden in zingeving in relatie tot studie. In het leeratelier wordt de nadruk gelegd op ieders eigen beleving en hoe men zijn ideeën vorm kan vormgeven in het dagelijks leven.

Vragen en opgeven: 3619188 (Studentenkerk) of info@studentenkerk.ru.nl

www.ru.nl/studentenkerk

Universitair Sportcentrum

Bedrijfsporten en FLeX

Voor het brede aanbod aan het sporten in het universitaire sportcentrum (USC) kan weer worden ingeschreven. Met fitness en Sporten op Muziek (SOM) kan men direct beginnen. Voor de cursussen uit de vierde en laatste periode van het seizoen (14 april t/m 6 juli) kan men inschrijven van maandag t/m vrijdag van 12.00 tot 20.00 uur en op zaterdag van 10.00 tot 14.00 uur bij de inschrijfbalie in het Gymnasium, Heyendaalseweg 141.

De verschillende sporten staan op www.ru.nl/usc onder bedrijfs-sport. Een medewerker van de universiteit krijgt 40% korting op de particuliere prijs. Bovendien kan men via de regeling keuzemodel arbeidsvoorwaarden (FLeX) achteraf een belasting-vrije vergoeding ontvangen voor de kosten van een groot aantal onderdelen van de bedrijfs-sport, zie: www.radboudnet.nl/arbeidsvoorwaarden.

Onderzoek onder druk

Werkdruk is een thema dat belangrijk genoeg is voor de ondernemingsraad om regelmatig op de agenda te laten terugkeren. Het College heeft op verzoek van de ondernemingsraad laten inventariseren welke eisen er worden gesteld aan de onderzoeksprestaties van medewerkers. Die eisen blijken, niet onverwacht, sterk te verschillen per faculteit. Volgens het College zijn het echter in alle gevallen minimumeisen waaraan de meeste onderzoekers in de praktijk gemakkelijk kunnen voldoen. Tegelijkertijd geeft het College aan dat het belang van de kwantitatieve output toeneemt en dat er sprake is van een toenemende noodzaak om 2e en 3e geldstroomonderzoek binnen te halen. Het is duidelijk dat dit laatste een steeds zwaardere rol zal gaan spelen bij de beoordeling van onderzoekers, maar het is nog onduidelijk hoe ze hierop worden afgerekend en welke consequenties hieraan zijn verbonden. Medewerkers hebben er recht op van te voren te weten welke criteria worden gehanteerd bij de beoordeling of ze

voldoende financiering verwerven voor 2e en 3e geldstroomprojecten. Faculteiten moeten hierover helderheid scheppen en de realiteit in het oog houden. De ondernemingsraad maakt zich zorgen over de gevolgen die deze ontwikkeling voor de werkdruk van medewerkers heeft. Temeer omdat de onderzoeksbelasting niet los kan worden gezien van de onderwijsbelasting. Een onderzoeksaanstelling van 0,2 fte, zoals bij sommige faculteiten gebruikelijk is, laat naast onderwijstaken maar weinig ruimte om onderzoek te doen. Omdat de onderwijstijd steeds krappere bemeten wordt en het onderwijsrooster dwingend is, wordt bij een hoog opgelopen onderwijsdruk het onderzoek meestal het kind van de rekening. Dat betekent dat de medewerker daarvoor steeds meer is aangewezen op de avonduren en het weekend. De werkdruk die hiervan het gevolg is wordt niet weerspiegeld in de minimum outputeisen. Er is bovendien sprake van een vicieuze cirkel. Onderzoekstijd en onderwijstijd zijn veelal communicerende vaten. Niet voldoen aan de onderzoekseisen

kan betekenen dat onderzoekstijd wordt omgezet in onderwijstijd. Dat is niet bevorderlijk voor de motivatie van de medewerker noch voor de kwaliteit van het onderwijs. De ondernemingsraad vindt dit Mattheuseffect een onwenselijke ontwikkeling. Het College is dat met ons eens, maar ziet de situatie niet zo somber in. Pas wanneer blijkt dat het qua onderzoeksbelasting echt mis dreigt te lopen, wil het College maatregelen nemen. De ondernemingsraad wil liever niet wachten tot het kalf verdronken is, maar dringt aan op vervolgonderzoek om los van de getallen meer inzicht te krijgen in de factoren die de werkdruk echt bepalen. Dat is ook niet onbelangrijk met het oog op de ontwikkeling van functiecontracten waarbij het draait om resultaatafspraken. Functiecontracten hebben alleen zin als ze gebaseerd zijn op een reële inschatting van de werkdruk die de resultaatafspraken met zich meebrengen. Alles bij elkaar heeft de ondernemingsraad alle reden om de vinger aan de pols te houden. /Henk de Jager.

De Kolom

Maandelijks column door een OR-lid

Het Spaanse graan

In *My Fair Lady* wordt een arm bloemenmeisje door professor Higgins aangeklaagd voor een grof schandaal: Poging tot gruwelijke moord op de taal! Pas na rigide *training* en een paar coupletten 'Spaans graan' kan het wicht meekomen in de hoogste sociale kringen. Anno 2008 is het echter nog steeds klip en klaar dat 'hunnie nie kenne schraive'. Daar moet paal en perk aan worden gesteld! De VU pakt de handschoen op en wil een bindende taaltoets voor eerstejaarsstudenten. De minister zegt niet dat het onderwijsniveau is gedaald, maar vindt wel dat het niveau de komende jaren omhoog moet...

In tentamens en opdrachten streep ik taalfouten aan, al was het maar om de sleur van het nakijken te doorbreken. Dat ruim de helft, blijktens het VU-onderzoek, niet weet wat 'schering en inslag' betekent, was mij nog niet opgevallen. Dat taalfouten scherping en inslag zijn, had ik al wel gezien. Bovendien lijken in de loop der jaren de foutenmakers creatiever te zijn geworden. Wellicht kan de RU een *pilot-project* starten met speciale *workshops* op de *campus* om aan het taalgebruik te werken. Of men laat een brigade van *ambassadors bachelor* studenten warmmaken voor correct taalgebruik. Een cursus Nederlands zou het *Honours-programma* trouwens niet ook misstaan.

Het gaat echter om het totaalbeeld: onze studenten zullen overal in mee moeten kunnen. Taal zegt niet alles. Zo werkte Higgins met zijn protegé ook aan houding, omgangsvormen, kleedgedrag en wat dies meer zij. Wat mooier dan de propedeuse van de RU af te sluiten met een debutantenbal in plaats van een suffe taaltoets.

Nanne Migchels [AUB]

Contactinformatie

ORKonde wordt u aangeboden door de Ondernemingsraad.

Lees verder:
www.Radboudnet.nl/ORKonde

Ad Borsboom (63), hoogleraar culturele antropologie en Aborigines-expert, woont met zijn vrouw Elfrida (59) in Ewijk, maar Australië is hier nooit ver weg. Dat hij 10 april zijn afscheidsrede houdt, betekent niet dat Australië een afgesloten hoofdstuk is.

Huisgenoten

Ad: “Deze week was de deadline voor de druk van mijn afscheidsrede. En zonet viel er een dikke envelop op de mat: onderzoeksvoorstellen die ik moet beoordelen. Na 10 april zal ik niet ineens stoppen! Dan kies ik zelf wat ik nog leuk vind.”

Ad Borsboom laat zijn werkkamer op de eerste verdieping zien, waar hij na zijn afscheid als hoogleraar meer tijd hoopt te wijden aan een nieuw boek over Aborigines. Boven het bureau hangt een vlaggetje van Roda JC.

Ad: “Dat heb ik nog steeds met Limburg: Roda – en mijn familie natuurlijk.”

Tegen zijn echtgenote die beneden is gebleven: “Kom nou, Elfrida, dit gaat ook over jou!”

Elfrida: “Waar hadden jullie het over? Aha, Roda, Roda! Ja, ik ben fan. Ad en ik gaan samen naar de wedstrijden.”

Ad: “In Kerkrade heb ik Elfrida leren kennen. We hebben samen met anderen een jeugdhuis opgezet, disco’s had je toen niet.”

Elfrida: “Ad was mijn buurjongen. Toen ik twaalf was, kwam hij naast me wonen.”

Ad: “Er hing zo’n tegeltje in een winkel: ‘Zoek niet in den vreemde, wat de eigen middenstand u biedt’. Dat heb ik op Elfrida toegepast.”

Elfrida: “Dat verzint ‘ie ter plekke, hoor.”

Ad: “Het is wel toepasselijk: we hebben in 1973 drie jaar in Noord-Australië gewoond, midden in de bush. Terwijl ik met de Aborigines op jacht ging – participerende observa-

tie noem je dat in de antropologie – gaf mijn vrouw onze kinderen Nederlandse les en rekenen. De rest van de dag gingen ze naar een Aboriginalschool.”

Elfrida: “Ik heb ook een klein steentje bijgedragen aan zijn onderzoek. Sommige mannen- en vrouwendingen waren gescheiden. Dan vroeg hij aan mij: ‘Als jij nou eens met die en die vrouwen gaat praten.’”

Ad: “Het was in mijn voordeel dat ik met vrouw en later met kinderen kwam: vrijgezellen kennen de Aborigines niet. Dan was je priester of werd je gewantrouwd.”

Elfrida: “Nu woont onze oudste in Canberra.”

Ad: “Wij hebben geen definitieve plannen om naar Australië te emigreren.”

Elfrida: “Onze andere dochter woont natuurlijk ook hier. Ze werkt als stewardess. Eigenlijk is zij ook nooit thuis.”

Ad: “We proberen nu vooral te overwinteren in Australië.”

Ad en Elfrida zijn opmerkelijk goed op elkaar ingespeeld. Misschien omdat ze elkaar al vanaf hun jonge tienerjaren kennen of omdat ze jaren afgezonderd van de westerse wereld in de Australische bush hebben gewoond. Elfrida schikt achteloos Ads kraagje als het echtpaar op de foto gaat. “Je moet wel elkaars beste vriend zijn,” lacht Elfrida, “anders overleef je die drie jaar in de bush niet.” /MP, fotografie Gerard Verschooten

